

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:
Egy évre 24 korona.
Egy órára 2 korona.

VIDÉKEN:
Egy évre 28 korona.
Egy órára 2 k. 40 f.

HIRDETÉSEK:
6-hasábos petit sor egyszer 20 fill.
minden következőnél 18 fillér.

Ryiltatás sora 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 357.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvény-
Társaság.
József főherceg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1900.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

Stauber József.

Kedd, július 17.

Mai számunk főbb közleményei:

- Vexércikk: A vidéki színészet országos felügyelője.**
- Pekorny altábornagy.**
- Véres harcok a mezei birodalomban.**
- A Kölcsey-egyesület újjászervezése.**
- Az angolok Fiumében.**
- Lovagias affér egy újságcikk miatt.**
- Fegyelmi ügyek a bélyegsikkasztás miatt.**
- Gabonaszállítás a hadsereg részére.**
- Véres kardpárbaj.**
- Fürdői levél.**
- Tárcsa: Nem ver az isten bottal.** Irta: Hevessi Jenő.
- Regény-Csarnok: Modern Ophélie.** Fordította: Liptai Imre.

A vidéki színészet országos felügyelője.

Minap nevezte ki a belügyminiszter Festetics Andor grófot a vidéki színészet országos felügyelőjévé. Nagyon találóan fejtegeti ez állás fölösleges voltát az alábbi cikk, melyet Balassa Armin, a kitünő író, a szegedi színészet ügyének lelkes vezető embere írt.

Gróf Festetics Andor urat kinevezték a vidéki színészet országos felügyelőjévé!

Gyönyörű czim és bizonyára előkelő sinecura.

A kérdés csak az, hogy mire jó ez az állás és mi lehet a hatásköre?

Nézetem szerint semmi egyéb, mint közönséges rendőri inspekczió.

A dolog nagyon egyszerű. A színházak ügye csupán azért kezelik a belügyminiszter ressortjában, mert a színházokról szóló 1848. XXXI. t. cz. értelmében színházat csak a törvényhatóságok engedelmével lehet nyitni és mert a színházak rendőri felügyelés tekintetében a helybeli hatóság alá vannak rendelve.

Nyilvánvaló ebből, hogy magának a belügyminiszternek, mint legfőbb közigazgatási és rendőri hatóságnak ingerentiaja is csak a játszási engedélyekre és a rendőri felügyeletre van korlátozva.

Hogy a hatóság engedelmével sehol, így például Aradon sem működik szintársulat, az bizonyos, valamint bizonyos az is, hogy a közrendészeti és közbiztonsági szempontokból szükséges rendőri felügyeletet maga a helybeli hatóság ellátja. Bármily irányu hatósági intézkedés ellen pedig csak a törvényes jogorvoslat útján lehet elégtételt szerezni.

A felelősségi hatóságok között a színészeti főfelügyelő urat sehol sem találom.

A kérdés már most az, hogy ha például a főfelügyelő ur ellátogat Aradra és tele szívja magát impressziókkal, meggyőződik arról, hogy a színház fentartásához az állam egy krajczárral sem járult, hogy nemesak az igazgatónak játszási engedélye van rendben, hanem a színházi vízvezetési csapok is jól működnek és hogy

ezen felül az ügyeletes rendőr tisztviselők és tűzoltók dolgukat katonás pontossággal végzik, vajjon kinevezési okmányában hol talál törvényes támpontot arra, hogy a színház mint kulturális intézmény fölött való felügyeleti jogot a maga részére vindikálhassa?

Vajjon mit csinál a főfelügyelő ur, ha a színügyi bizottságok itt is, ott is, azt mondják neki:

— Méltóságos gróf ur, a színházat mi tartjuk fenn; legjobb belátásunk szerint ügyelünk arra, hogy közművelődési céljának úgy a műsor irányzatával, mint az előadások művészi színvonalával minél jobban megfeleljen. Beavatkozási jogát nem ismerjük el, miért is minden információt megtagadunk és arra kérjük, hogy hivatalos érintkezését kizárólag a rendőr főkapitány urra korlátozni sziveskedjék!

A felelet ez: üres, hatáskör nélkül való állás, a melynek szervezése csak annak demonstrálásra alkalmas, hogy az ugynevezett intéző körök most sincsenek tisztában azzal a roppant felelősséggel, a mely őket a magyar színügy elhanyagolása miatt terheli, mert ha tudnák, mit mulasztanak, — akkor a magyar kultúra és a magyar színügy összekapcsolására erősebb kötelekeket keresnének, mint a hosszú czimü, de teljesen fölösleges és tökéletes tehetetlenségre kárhozottatott felügyelői állás szervezése.

TÁRCZA.

Nem ver az isten bottal.

Irta: Hevessi Jenő.

Halványan, sötétlen pislogó mécs világítja meg némileg a szegényes berendezésű lakást. Egy rozoga ágy, keresztül-kasul repedezett szekrény, düledező asztal s néhány ócska festett szék, az ágy fölött a fájdalmas szűz képe, képezik az egész berendezést.

Az ágyban, erősen gyűrött, piszkos vánkók közt egy asszony fekszik, halálos betegen. Arcza halvány, erősen beesett. Teste sovány látszik, hogy erősen megviselte a gyilkos kór. Mélyen beesett, fénytelen szeméit áhítoosan emeli a Mária-képre, mintha attól várna, egyedül attól remélne balszamos irt sajtó fájdalomra. Vértelen ajkai csendes, buzgó imátmolnak a csodatevő szűzhöz.

Mellette egy kis leány kuporog az ágy mellé helyezett zsámolyon s játszik egy csöpp legénykével, aki száraz kenyeret majszol. A földre tett kopott, lábatlan bábu mogorván, szomorúan néz üveges szemével a gyermekekre. Mintha az az érzéketlen, hideg báb is sajnálkoznék rajtuk.

Mert nagyon szegények ők. Az apjuk, Kerekes Andás, szorgalmas gyári munkás volt, míg nem a haragvó isten meglátogatta szerény hajlékukat és ágyba döntötte a szegény asszonyt, édes anyjukat.

A családfőntartót egy napon hiába várta a munkafelügyelő. Otthon maradt ápolni a beteg feleségét. Főzött neki egy kis meleg levest, mert az asszonyt ágyhoz kötötte a betegsége. A fűtetlen szobában sem hagyhatta ápolás nélkül. Azok a kis, gondtalan csemeték önmaguk is ápolásra, a gondos szülői kéz felügyeletére voltak még utalva, nem segíthettek szegény beteg anyjukon. Megvette volna őket az isten hidege.

Apolóról meg nem is álmodozhattak szegények. Abból a csekély munkabérből, amit a Kerekes András szombatnokin pontosan haza hordott és hiány nélkül átadott az asszonynak, bizony nem jutott másra, mint kenyérre. De a jólelkű emberek áldották a sorsot, hogy legalább ebben nem szenvedtek szükségét.

Es most ettől is elestek. A munkafelügyelő egy idegenből ideszakadt, mérges kis emberke, kiadta neki az utját, mert egy napon engedély nélkül otthon maradt.

Szegény András fejére érezte zuhanni a menyboltozatot. Szívét heves fájdalom marcangolta. Mit csinál beteg feleségével, ártatlan gyermekekével, ha még a kenyerét is elveszti?

Nem elégszer vérzett lelke, mikor látta, hogy a szomszédasszonyok vasárnaponkin czif. a ruhában hivalkodva, tetszelegve mentek a templomba, míg az ő Annuskája mindenkitől lenézve, foltoktól tarka, szinehagyott ruhában az utolsó padban volt kénytelen meghúzódni?

Es a gyermekek? Szegények! Azok ki sem mertek már menni az utcára, mert senki sem játszott velük piszkos, rongyos ruhájuk miatt. Mit tudták azok, a jómódban nevelt gyermekek, mi az a szegénység? Mi az, ha valaki a száraz kenyérnek is örül!

Ők csak azt tudták, hogy őket szereti a jó isten, mert czifra ruhát és sok-sok ajándékot kapnak mindenféle alkalomból. Míg a Kerekes gyermekek feje fölött nyomtalannal elsuhantak a születés- és névnapok. Nekik nem jutott már semmiféle ajándék, s ha az utca szeméje között nem lelik azt a lábatlan, félszemű bábút, nem lett volna semmi, a mivel a rideg falak közt eljátszadozhattak ideig-óráig.

Es most ennek is vége lesz, ha csak a gyáros meg nem másítja a felügyelő rendelkezését. Mert ugyan melyik gyermek elégszik meg azzal, ha enni kér, azt mondják neki:

— Ott van a bábud játszadozzál vele!
Bizonyára senki! Es Kerekes szive vérzett arra a rettenetes gondolatra, hogy még száraz kenyérrel sem csillapithatja le az apróságok éhségét.

Szinte öntudatlanul lépett be a gyártulajdonos gondosan díszített dolgozó szobájába, hogy térdenállva kérjen irgalmat éhező családjának.

A gyáros vastag óralánczával játszadozott és az ujjain csillogó hatalmas gyűrűk fénye megtörtött az ablakon beszűrődő napnak ragyogó sugarain, mikor Kerekes alázatosan hajlongva,

Az angolok Fiumében.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 16.

Kétezer angol katonát ünnepeltek tegnap Fiumében s ez alkalommal „a magyar birodalom gyöngye“ valóságos tengeri várossá változott. Az angol flotta tiszteletére fényes ünnepségek folytak le. A legénység számára népnepet rendeztek, a melyen Szapáry László gróf fiumei kormányzó költségére özönével folyt a sör és a bor. Az angol katonák és a fiumei horvát helyőrség vígan barátkozva költöttek el az ingyen uzsonnát.

A flotta tisztjei pedig a fiumei előkelőségekkel egyetemben a kormányzó palotájában voltak hivatalosak, a hol pompás lakomával vendégelték meg őket. A barátkozás az urak lakomáján is kedélyesen folyt s a különös rokonszenvről élénk tanúságot tesznek a lakomán elhangzott beszédek. Az első köszöntőt Szapáry gróf, a kormányzó mondta el angol nyelven. Hangsúlyozta, hogy Anglia és Magyarország mint Európa legrégebb alkotmányos országai rokonságban és barátságos jó viszonyban vannak, végül Viktória királynőre és népe boldogságára üritette poharát.

A kormányzó tószta után a zenekar az angol himnuszt játszotta. Most Beresford lord állott fel és a következő felköszöntőt mondta:

Én hátrányban vagyok azon kitűnő beszéd után, a melyet a kormányzó ur mondott, mert tisztjeim e teremben angol nyelven hallották kifejezni a bennünket olyannyira megtisztelő érzelmeket, míg én csak anyanyelvemet bírom és az előzékenységet nem viszonzhatom. A szónok teljesen egyetért a kormányzóval abban, hogy a magyar és angol nép közt sok rokonszenv található és ennek alapját a két uralkodó sok rokonszenvében kel' keresni. A népek élete hasonlít az egyének életéhez. Ugy mint ebben, a népek életében is gyakran állanak be zavarok. Így van ez jelenleg az angolok életében is, de a szónok reméli, hogy az angolok a mostani zavarokból minden idegen segítség nélkül kifognak gázolni. Ezután kiemeli Beresford, hogy neki, mint ir-embernek, a a magyar és az ir nemzet között mutatkozó számos rokonszenv tünt fel különösen. Így mindketten szeretik a lovakat, a sportot, a szabadságot, az ősi törvényeket, és ez okozza, hogy ő itt Magyarországon itthon

érzi magát. Majd ezután rátért az uralkodó jellemvonására. Hangsúlyozza, hogy úgy, mint Viktória királynő uralkodói kötelességeinek teljesítése mellett mindig megővta nemes női szívét, épp úgy a magyarok királya is össze tudta egyeztetni a férfiúi méltóságot és az alattvalói iránti atyai szívét uralkodói kötelességeivel. Ezen hasonlóságánál fogva szónok is I. Ferencz József királyra ugyanazon szavakat alkalmazza, mint a kormányzó az angol királynőre alkalmazott. I. Ferencz József király sokáig éljen.

Háromszoros hipp, hipp, burrá-kiáltások hangzottak föl erre a teremben. Ezután újra a kormányzó emelt szót jelentvén, hogy Hege-düs Sándor miniszter táviratilag felkérte, hogy a kormány nevében is üdvözölje a flottát. Ennek folytán úgy a kormány, valamint a maga és Fiume városa és ennek lakossága nevében is üdvözli az angol hajórajt és élteteti az admirálist és a jelenlevő tiszteket. Erre Beresford lord köszönetet mondott a magyar kormány-nak és kiemelte, mily különösen jól esett neki, hogy itt Magyarországon a nép is oly előzékenyen és barátságosan nyilatkozott meg és hogy a hajóraj legénységét is oly ritka vendégszeretben részesítették. Ezért nemcsak a saját nevében, hanem tisztjei és legénysége nevében is köszönetet mond a kormányzónak, a városnak és lakosságának, és üriti poharát Szapáry gróf egészségére.

A társaság ezután még hosszabb ideig maradt együtt, ebéd végeztével pedig a teraszon foglalt helyet, hol a katonai és a városi zenekarok váltakozó előadásit hallgatták, élénk társalgás közben.

Véres harczok

a mennyei birodalomban.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, július 16.

A háboru rendszeresen folyik. Utközetek hírei érkeznek a távol keletről s a küzdelem úgy látszik változó szerencsével folyik. A kínaiak fanatikusan harcolnak, de az európaiakban sem hiányzik az elszántság s a háborunak számos halottja van.

A nagyhatalmak mozgósításáról szóló

hírek s a Kinában harezoló hadak száma között zavaros aránytalanság látszik, de nem esoda, ha keveset tudnak egymás terveiről. Az egész világ sajtója konstata már, hogy az európaiak között nincsen meg a kellő egyetértés.

Kinában sincs máskép. Az alkirályok, mint hirlik, megígérték a követeknek, hogy minden lehető megtesznek az idegenek érdekében, de Tuan „császár“ a helyzet ura. A boxerek az ő parancsára hallgatnak, ő pedig csak úgy remél maradandó hatalmat, ha fanatizált hiveinek sokaságával mennél tovább fenntartja a rémuralmat s ezalatt a birodalom nagy részét hatalmába keritheti. Erre pedig békés uton reménye nem lehet, mert a diplomácia Tuan császár ő felségével nem alkuszik, miért is ő nem fogja sem a vért sem az emberéletet kimélni.

Az éj folyamán monarchiánk mozgósításáról is kaptunk hírt, de csak két torpedó kiküldéséről van szó.

Ma távirataink a következők:

Kínai hadi műveletek.

London, július 16.

A Times jelenti Hong-Kongból 13-iki kelettel: Li-Hung Csang ma utasította a fekete-zászlósok vezérét, hogy 50,000 emberrel Pekingbe menjen.

Ugyanennek a lapnak jelentik Tiencinből 8-iki kelettel, hogy Alexejev tábornok Tiencinbe érkezett. A hadműveleteket egész nap Fuku-sima tábornok vezette, a kinek Dorwald tábornok segédkezett a munkában.

A Daily Express jelenti Sanghaiból tegnapi kelettel: Phekiang tartományból az idegenek mind ide menekülnek. Hupei és Honan tartományokban az utóbbi napokban 20,000 kínai keresztényt öltek meg a legiszonyubb kínzással. Sok ezer boxer Vei-Hai-Vei felé tart. A mozgalom országszerte rohamosan terjed.

Oroszok expedíziója.

Konstantinápoly, július 16.

Az orosz önkéntes hajóraj Varnes nevű hajójának a Boszporuson való keresztül utazása szerdára van bejelentve. A hajó csapatokat és hadiszereket visz Kelet-Ázsiába.

a reá nehezedeő fájdalom sulya alatt görnyedezve, belépett és eimondta kérését.

— Husz évi becsületes munka után talán még is megérdemlek annyit, hogy egy napi mulasztásért nem rugnak ki, mint egy redves dögöt. Reggel első voltam a munkában, este az utolsó a távozók között... Napközben egy percze sem állott meg a kezem.

A gyáros kevélyen kérdezte

— Ingyen kivántam a munkáját? Nem fizettem meg becsületesen érte?

— Azt nem mondom, nagyságos jó uram. Hanem a belátás... Husz év óta egyszer mulasztottam csak...

— Az mindegy. Példát kell mutatni a többieknek. Hová jutnánk, ha minden nap másik maradna otthon, mert a felesége — náthát kapott! Sajnálom, de a felügyelő rendelkezését nem másíthatom meg.

— Könyörgöm, nagyságos uram, csak még ez egyszer nézze el vétkeimet, vagy bűnömet... ha már bűn az, ha a feleségét ápolja a szegény ember. Nem miattam, kérem, a beteg asszony miatt esedezem irgalomért! — rimánkodott Kerekes.

A gyáros dölyfösen elfordult.

— Távozzék innen! Nem tehetek semmit!

— Kegyelem, uram, kegyelem! Irgalmazzon!

— Mondtam! távozzék! Adta haszontalan naplopója, hogy feltartja itt az embert! Vagy azt várja, hogy — kibotozzam innen?!

András fölállott térdelő helyzetéből. Letörülte az előtörő könnyeket. Szégyelte, hogy erőt vett rajta a gyöngeség.

— Megyek már, — rebegte fuldokló hangon. — Fizesse vissza az isten, amit velem tett!

Otthon alig tudta kinyögni a felesége kérdésére:

— Ajtót mutatott!

— Kidobtak?

— Ki. Ez volt a jutalma husz éves munkámnak.

A beteg asszony erőlködve felült ágyában s térdeire fektetve sovány karjait, belébámult a szoba szürkés, fojtott levegőjébe.

— Mi lesz velünk, András? — kérdezte rekedten.

A férj torkát mintha valami ismeretlen érzelem fojtogatta volna. Kezeivel levegő után kapkodott. Nagysokára hebegte csak, azt is inkább öntudatlanul maga elé, mint bátorításul:

— Ne busulj, anyjukom. Jó az isten, az majd csinál valamit.

... Csinált is.

Az est áhitatos, méla csöndjébe a harangok rémes zugása vegyült. Néhány pillanat mulva felhangzott az utcán a nehéz tűzoltó kocsik robogása, a tűzoltók veszélyt hirdető sipolása, kétségbeesett, magukból kikelt emberek tétova futkosása, felbomlott haju asszonyok és rémüldöző gyermekek félelmetes jajgatása:

— Ég a gyár!

András is rohant a hömpölygő emberáradat után. A rémes hír igaz volt. A kenderfonó gyár, a mely annyi szegény embernek adott

munkát, tűzbe borult és a lángok messze bevilágították a tájat.

Mikor a segítség megérkezett, már késő volt.

A falánk lángok éjelegve már az emeleti ablakok fáit nyaldosták. Mentésről természetesen szó sem lehetett. Oly iszonyu forróság ömlött ki a pusztulásnak indult telepről, hogy a tűzoltók oda sem mertek közelébe férközni. Az ő munkájuk már csak a közelben fekvő épületeknek a megmentésére szorított.

A gyáros egy közel lévő ház falához dőlve, üres tekintettel bámult a pusztító zsarótnok közé, a mely hihetetlen gyorsasággal felemészette egész vagyonát, hosszú fáradozásnak a gyümölcsét.

Senki sem sietett a vigasztalására. Az ott settenkedő embereket és a tépelődő munkásereget teljesen elfoglalta az a kínos gondolat, a mely a harang félreverése óta ott motoszkált agyukban:

— Mi lesz velük?

A fojtott susogásba csakhamar belevegyült egy rémes, vesékiig ható kiáltás, a tönkrement gyáros rekedt hangja:

— A leányom!... A leányomat mentés ki!

Az emberek egymásra néztek.

Kinek van annyi bátorsága, hogy szembe szálljon a haragos elemmel koczkaztassa életét a kevély gyáros leányáért? Olyan ember nincs sehoh.

De van. A sűrű tömeg közül egy hatalmas természetű munkás alakja bontakozik ki. Könyökével utat nyit magának s mikor előre ér,

Véres ütközet Tiencin alatt.

London, július 16.

A Reuter-ügynökség jelenti Tiencinből 9-iki kelettel: A kínaiak tegnap délután *iszonyu ágyuzást folytattak*, a mely főleg az európaiak barakjai és főhadiszállása ellen irányult. Egy gránát az angolok egyik barakjába esett és egy embert megölt, kétőt pedig megsebesített. A múlt éjjel a japániak visszaverték a kínai gyalogságnak az idegen-telep északnyugati része ellen intézett újabb heves támadását. Egy 2000 főnyi nemzetközi csapat, a mely britt és ázsiai angol tüzérségből és tengerész-katonákból, német és japáni gyalogságból és lovasságból, továbbá egy csapat japáni lovas-tüzérségből állott, eleinte dél-nyugat felé nyomult előre, de azután észak felé kanyarodott és szétszórta az ellenséget, noha ez kétszer is keményen ellentállt. A japáni, angol-ázsiai és britt tüzérség azután a nyugati arzenált ágyuzta, a melyet a japániak be is vettek, de azután kénytelenek voltak ismét feladni. 400 kínai katonát elesett és 6 ágyújuk a szövetségesek zsákmánya lett. A japániak lovassága és gyalogsága kránó szolgálatokat tett. Délután a kínaiak ismét megkezdték az idegen-telep bombázását a kínai városból. Egy lövés az angol tengerész-katonák barakkját érte és két embert megölt.

Ostrom az angol követség ellen.

London, július 16.

A Times jelenti Szimlából, hogy valószínűleg sok benszülött fogja kérni, hogy ezredeiket küldjék Kinába. A Daily Mail jelenti Sanghaiból tegnapi kelettel, hogy az angol követség védői tegnap az ostrom alatt éjjel-nappal heves kirohanásokat intéztek. A kínaiak rést törtek a követségen és ostrommal akarták bevenni a házat, de az első kísérletet visszaverték. Mikor éppen másodszer kísérelték meg a követség bevételeit, odaérkezett King herceg Vangvinsau tábornokkal és megtámadta Tuan herceg csapatait, de ezek szétszörták seregét. Vangvinsau tábornok elesett és King

szinte futva megy a recsegve-ropogó égő épület-halmazhoz.

A Kerekes András. Nem sallgat a marasztaló szavakra, a melyek rémüldözve akarják őt visszatartani a rettenetes lépéstől. Ő szegény, a földönfutónál is szegényebb tegnap óta. Neki nincs veszteni valója. Rohan egyenesen az emeleti lakosztály felé. Az emberek iszonyodva tekintenek utána, az asszonyok sikoltozva vetnek keresztet magukra . . .

— Isten legyen hozzá kegyelmes, irgalmas!

Csak a gyáros nem lát semmit; nem hall semmit. Mintha érzéketlen báb lenne, vagy mintha egy gonosz álom üzne vele csalóba játékok, támaszkodik tovább a ház falához. Csak akkor eszmél egy kisé, mikor egy sáros, füstös, kormos alak egy eszméletlen női alakot helyez reszkető lábai elé:

— Itt a lánya. Még él . . .

Az alakot, aki legdrágább kincsét mentette meg, nem ismerte fel, mert a reáhullott égő zsarátnok és a rettenetes forróság eltorzították arcát, ruhája is foszlányokban csüng le róla.

De a hangja a szívébe nyilallott.

— András! rebegi meghatottan. Te vagy az?

— Eb, uram. Lánya meg van mentve!

— Te mentetted meg, te?! . . .

— Nem nagyságos uram. Hanem az isten, aki nem ver bottal!

Ézzel, köszönetet sem várva, sietve távozott.

A gyáros könybelábadt szemekkel, hálatalt szívvel tekintett utána . . .

herceg maga is eltűnt. Rákövetkező éjjel az idegenek több támadást visszavertek és a támadók visszavonultak, de reggel 5 óra tájban odaérkezett Tiencinből Tuang tábornok nagy sereggel. Mire a nap leáldozott, az ostromlottak lövészerei teljesen elfogytak. A kik még életben voltak, szorosán egymáshoz simulva várták a tulnyomó ellenség rohamát és így estek el egytől-egyig.

Oszták-magyar torpedók indulása.

Budapest, július 16.

Bécsből érkezett jelentések szerint a „Kaiser Karl VI.“ és „Aspern“ nevű oszták-magyar torpedók legközelebb Kinába indulnak, szárazföldi csapatok küldéséről azonban szó sincs.

Hat orosz század megsemmisült.

Szent-Pétervár, július 16.

A Tiencsin mellett hat század orosz katonát semmisítették meg a kínaiak. Nyolc-száz ember közül csak harminczan menekültek meg.

A pekingi európaiak sorsa.

Brüsszel, jul. 16.

A belga külügyminiszterium ma táviratot kapott a belga főkonzultól, a ki jelenti, hogy el kell készülni a pekingi összes európaiak meggyilkoltására.

Forradalom Tuan ellen.

London, július 16.

A lassan szervezett ellenforradalom, a melyet Tuan császár ellen indítottak meg, minél nagyobb erővel tör ki. Az ellenforradalom vezetője Csing herceg, a ki szép előmenetelt tett eddig, de azért még mindig Tuan a helyzet ura.

Újabb olasz expedíció.

Róma, július 16.

Az olasz kormány elhatározta, hogy legközelebb idő alatt még egy expedíció csapatot küld Kinába. A csapat legközelebb már elindul Nápolyból, hol Umberto király ünnepélyesen fog elbucszni tőle. E csapat az első expedícióval együtt egy dandárt alkot.

TÁVIRATOK.**A miniszterelnök vendégei.**

Budapest, július 16. (Saj. tud. táv.) Chumecy bóró és Dubsy Adolf gróf, Széll Kálmán miniszterelnök látogatására, ma Rátótra érkeztek.

Gabonaszállítás**a hadsereg részére.**

— Az Aradmegyei Gazdasági Egyesület felhívása. —

Arad, július 16.

A hetedik hadtest hadbiztossága átirt az Aradmegyei Gazdasági Egyesülethez, az aradi élelmezési raktár gabona szükséglete tárgyában, melyben tudatja, hogy ezen szükséglet: 750 métermázsa buza, 3950 métermázsa rozs és 16060 métermázsa zab, mely mennyiségek raktárképes minőségben a jövő 1901 évi január hó 1-től, december végéig terjedő időre szólnak és a rendelkezésre álló raktárhelyiségekhez mérten 1900. évi november hótól kezdve 1901. évi május hó 1-ig havi részletekben szállítandók.

Buza és rozs nem Aradra, hanem a szegedi katonai élelmezési raktárakba szállítandók.

Esetleges ajánlatok termelők részéről ezen gabonaneműekre, a közös hadügyminiszterium rendeletére, 1900. évi augusztus 20-ig jelenthe-

tők be az Aradvármegyei Gazdasági Egyesület útján.

Ezen ajánlatokhoz a gazdasági egyesület bizonyítványa melléklendő, melyben igazolandó, hogy az illető ajánlattevő tényleg termelő és birtoka a felajánlott gabona mennyiséggel arányban áll és az saját termése.

Óstermelő a gazdasági egyesület útján nyújtva be ajánlatot, felmentetik a biztosíték és bánatpénz letétbe helyezése alól.

Csak az esetre, ha ily uton nem volna a kérdéses gabonaszükséglet fedezendő, fog folyó évi október hóban nyilvános árlejtés kiíratni.

Itt is vett gabona kivételesen csak akkor vétetik a termelőktől, ha saját termése hatalmán kívül álló körülmények folytán nem szállítható.

A gazdasági egyesület felhívja a gazdák figyelmét a katonai hatóságok ezen előzékenységre azzal, hogy igyekezzenek ezen kedvező alkalmat kihasználni terményeik értékesítésénél és szíveskedjenek ajánlataikat a szállítandó mennyiség és az árak megjelölésével az Aradmegyei Gazdasági Egyesületnél benyújtani. Az árak kiszámításánál tekintetbe veendő, hogy a buza ára Szegedre, a zab ára pedig Aradra szállítva adandó meg.

SZINHÁZ ÉS IRODALOM.**A színház műsora:**

Kedd: Családi örökök, vigjáték. Szendrey Mihály fellepte.

Szerda: Gringoire, vigjáték. Házasélet só-tartója, vigjáték.

A pörüljárt pénzügykomiszárius.

— Bemutató előadás. —

Mégis csak bevált az, ami fölött annyiszor panaszkodtunk, hogy a népszinmű elnyomtatása, a műsorból való kihagyása, igazságtalanság a közönséggel szemben és megcsönkítése a színház kulturális feladatának. Vasárnap délután Szentirmay Elemérnek egy régi népszinművét adták és ime, az előadásra nem remélt nagy számban gyűlt a közönség a színházba, a lelkesedésén pedig meglátszott, hogy annyi üres és erkölcsrontó ledérség után mennyire jól esett egészséges, a nép tiszta humorjától duzzadó, mindvégig mulatságos népszinműben gyönyörködni.

A pörül járt pénzügykomiszárius visszavitt bennünket abba az időbe, amikor még csak reméltük, hogy a szabadság megfogja egyszer aranyozni a nemzeti igaz törekvéseket. A szerző gunytárgyává tette azokat a gyászalakat, akik élőködtek a nemzet testén és ez a guny többet használt, mint akárhány fontoskodó vezérczikk vagy felszólalás a nagytekintetű diétán. Szentirmay a pénzügykomiszáriust kitünően jellemezte és a magyar nép érzületét ezáltal csak fokozta azon rendszer ellen, melyet a hatalmas Bach-korszak nálunk a nemzet megrontására inaugurált.

Ez a hazafias tendencia vonul végig a népszinműben és bár — hála Istennek — ez az időszak messzire mögöttünk áll, — a tendencia ma már nem is aktuális, még ma is kedves reminiscenzia gyanánt hatott a vasárnap bemutatott népszinmű.

De van e darabban valami, ami örökös aktualitást ad neki és ezek a népdalok, melyek szépségüket sohasem veszítik, mert a nép igaz költészetének egy-egy gyöngyei. Szentirmay a népdal-költészet terén sok babért aratott, a külföld is dicsőíti költészetét, és a vasárnapi előadáson ő maga is meggyőződhetett arról, hogy a mi közönségünk megérti Muzsáját mely majd édes-bánatosan, majd játszi vigsággal be-

lopózik a szívbe. Dalai nem mesterkétek, nem keresik a külső művészi hatást, egyszerűek, melodiózusak és épen azért örökéletűek.

Az egyes szereplők a legjobb iparkodást fejtették ki és a szerző meg lehetett elégedve úgy a szöveg, mint a dalok interpretációjával. Különösen kitűnőek voltak *Mezey* a pénzügyi-komiszárius és *Tolnayné* az aggszűz szerepében. Mindkettő folytonos derűtségben tartotta a közönséget. Az énekes szerepekben *Felhő Rózi* és *Erczkövi* valósággal exczelláltak. Ugy játszottak és oly szépen énekeltek, hogy az előadáson jelen volt illusztris szerző maga sem kívánhatott jobbat. *Hegyessy* a cseh inas *Bácsné* és *Fenyéri* kisebb epizód szerepeikben megszokott ügyességgel játszottak. Rendkívül kedves volt *Harmath Józsa*.

A közönség zajosan tapsolt minden egyes felvonás után, sőt nyílt színen is, és nem nyugodott addig, míg a szerzőt nem volt alkalma külön ünnepelni, aki egy páholyban szerényen meghúzódva követte figyelemmel az előadást.

A színház vezetősége pedig meggyőződhetett arról, hogy közönségünk szívesen támogatja a népszínművet. Szentirmay sok népszínműben szólaltatta meg bűbajos lantját. Hadd jöjjenek azok mind a műsorra, mert igazi győzelmeket nyújtanak ezek. **Carolus.**

Fegyelmi ügyek

a bélyegsikkasztás miatt.

— A községi bíróság panamája. —

Arad, július 16.

Az aradi községi bíróságnál elkövetett bélyegsikkasztások miatt, mint megirtuk, a polgármester két napidijas irnokot, *Pál Gyulát* és *Heintz Odónt* állásukból elmozdította. A mai nap folyamán a polgármester, mint elsőfoku fegyelmi hatóság fegyelmi eljárást indított *Kisfaludy Károly* segédtszint ellen s egyben állásától felfüggesztette, mint olyat, kit a vizsgálat a bagatell bíróság üzemében bűnsnek talál.

Az ügynek sajnálatos következménye, hogy *Vertán Oszkár* dr. árvaszékifőnök, volt községi bíró ellenében is meg kellett indítani a fegyelmit, mert mint a hivatal feje nem tett jelentést annak idején a közegek szabálytalanságairól. Őt természetesen nem függesztette fel a polgármester. *Vertán*, ki bizonyára nem tudott alantosainak rosszhiszeműségéről, jószívű elnézése miatt jutott a mostani kellemetlen helyzetbe.

A polgármesternek fentebb említett intézkedése a következő:

Arad szabad kir. város polgármestere, mint elsőfoku fegyelmi hatóság, a városi községi bíróságnál az aradi m. kir. pénzügyigazgatóság kiküldött által tartott bélyegszemle alkalmával észlelt nagyszámú bélyegokmányok, bélyegcsonkítások nyomán Arad szab. kir. város közigazgatási bizottságának 280/280—1900. sz. határozatával az illetékes közegek ellenében a fegyelmi eljárást megelőzőleg elrendelt és *Kádas Kálmán* tanácsnok, kiküldött vizsgálóbiztos által megtartott vizsgálat nyomán az 1886. évi XXIII. t. cz. 4 §-a alapja a következőleg határozott.

A felfüggesztő határozat.

Kisfaludy Károly irodai segédtszint a községi bíróságnál felmerült bélyeghiányok, bélyegcsonkítások, ügyiratok eltűnése és több rendbeli szabálytalanság miatt a fegyelmi eljárás elrendelése mellett állásától felfüggesztetik, s tisztii fizetése, lakbérilletményének érintetlenül hagyása mellett egy harmadára mérsékeltek, dr. *Vertán Oszkár* volt községi bíró, árvaszékifőnök ellen pedig a községi bírósági alkalma-

zottak működése, az ügykezelés és felügyelet elmulasztása miatt az 1886. évi XXIII. t. cz. 1 §. a) pontja alapján a fegyelmi eljárás elrendeltek s annak fogantatásával *Kádas Kálmán* tanácsnok az ügyiratok kiadása mellett megbizatik.

Indokok.

A megtartott vizsgálat folyamán beigazoltatott, hogy *Kisfaludy Károly* irodai segédtszint a községi bíróságnál volt alkalmazása alatt a legnagyobb fokú szabálytalanságokat követte el.

Mint a végrehajtások fogantatásával kivételesen megbízott közeg, ezen minőségében is saját érdekeinek előtérbe helyezése mellett, a végrehajtó díjak megszerzéséért a felek és a jogszolgáltatás kárára és hátrányára működött, mert végrehajtást fogantatott oly esetben is, a midőn a felek azt nem kérték, mint önmaga beismeri, igen sok esetben végrehajtást szenvedő lakásában csak jegyzeteket vett fel, a végrehajtási jegyzőkönyvet pedig lakásán töltötte ki, s utólag vagy előbb iratta alá a felekkel.

Beigazolást nyert, hogy a feleknek, de főleg a vele összeköttetésben állóknak megengedte, hogy a bíróság irattárából közvetlenül és tetszés szerint ügyiratokat kivegyenek és használjanak.

S daczára annak, hogy mint közhivatalnoknak felek ügyében eljárni egyáltalán tilos volt, nemcsak ily megbízásokat fogantatott és teljesített, de mint *Zádor Bertalan* bizt. társulati czégjegyző, mint *Farkas István* bizt. társulat alkalmazott által beigazoltatott, két aradi biztosító társulathoz folyamatban levő peres ügyeik elintézése és kezeléseért a per utján behajtott összegek 5%-át kapta és fogadta el jutalmul.

Hasonlóképp, peres ügy elintézéseért 10 frt jutalmat fogadott el *Barsi Károlyné* aradi lakostól is.

Állását tehát magánjövödelmek kieroszakolására használta fel s emellett kötelességeit teljesen elhanyagolta, mert mint kiderült a ranszkönyvből, az elintézett ügyeket, a helyett, hogy azokat szabályszerűen naponként vezette volna, csak rendszerint hónapok múltán vezette ki; 1897. évtől kezdve pedig egyáltalán nem.

Sulyos vádak.

Ezen kötelesség mulasztásokon kívül a megtartott vizsgálat azonban sokkal sulyosabb visszaéléseket is derített ki, a melyek egyenesen a perelő felek anyagi megkárosítását és zaklatását idézték elő.

Az aradi m. kir. pénzügyigazgatóság a községi bíróságnál hivatalos bélyegszemlét tartván, igen nagy számban talált oly iratokat, amelyekről a szabályszerűen járó bélyeg jegyek vagy egyáltalában hiányoztak, vagy ha azokra felragasztva is voltak, ezuttal másodszor használtattak.

A felvett hivatalos leletek nyomán a pénzügyi hatóság az érdekelt felek ellen a bélyeghiányok után kirótt felemelt illetékre vonatkozólag a fizetési meghagyásokat kibocsájtván, tömegesen adattak be a feljelentések, hogy érdekelték a periratok bélyegjegyeit vagy átadták, vagy pénzügyben *Kisfaludy Károly* és más szolgálatból már elbocsájtott alkalmazottak kezeibe kifizették, ennek daczára felbélyegezve nem lettek, tehát vagy nevezett, vagy társaik által az átvett bélyegjegyek illetve értékük a rendeltetésüktől elvonattak, vagy saját céljaira felhasználtattak.

A felek vallomásai.

A fegyelmi eljárást megelőző vizsgálat során kihallgatott *Curtitiu Mózes*, *Jakicza Pál*, *Barsi Károlyné* egybehangzó vallomásaik szerint *Kisfaludy Károly* nevezettek peres ügyé-

ben a szükséges bélyegeket átvette, annak daczára azonban az ügyiratok bélyegezve nincsenek. A bélyegeket tehát *Kisfaludy saját céljaira fordította*.

A folyamatban levő vizsgálat során kiderült az is, hogy a községi bíróság levéltárából az eddig megejtett kutatás szerint 1876 drb. ügyirat hiányzik. Miután pedig a levéltár kezelése *Kisfaludy Károly* kötelessége, az ügyiratok eltűnéseért a felelősség őt terheli.

A terhére rótt s részben már beigazolt vádbeli cselekmények alapos feltevésül szolgálnak arra, hogy az eltűnt iratok is oly ügyekre vonatkoznak, melyekben *Kisfaludy* a szükséges bélyegeket a felektől átvette ugyan, de rendeltetésükre nem fordította s az ügyiratokat bűns cselekményei palástolása végett egyszerűen megsemmisítette.

Cselekményei palástolását minden módon megkísérelte, s e miatt nem riadt vissza a legnagyobb visszaélések és szabálytalanságok elkövetéséről sem.

Putics Izsáknak Lakatos Jozefa elleni végrehajtási ügyében felvett végrehajtási jegyzőkönyv felbélyegezve nincs, a lelet felvételt *Kisfaludy* rávezette ugyan a jegyzőkönyvre, de tényleg fel nem vette; minden valószínűség szerint az általa előidézett bélyeghiány kiderítését ily módon akarta megakadályozni.

Mindezek kétségtelen bizonyítékát képezik tehát annak, hogy *Kisfaludy Károly* hivatalos állását, kötelességeit figyelembe sem véve, egyszerűen a felek megkárosítása mellett jövedelmei jogtalan szaporítására törekedett s ennek eierésére a legdurvább visszaéléseket és szabálytalanságokat követte el.

Miután ilyként a vádbeli s részben eddig is beigazolást nyert cselekmények az 1886. évi XVIII. t. cz. 1 §. a) pontjába ütköző legsúlyosabb fegyelmi vétséget képezik s egyben a hivatali sikkasztás ismérveit is beigazolni látszanak, *Kisfaludy Károly* ellen a fegyelmi vizsgálat elrendelendő s állásától egyidejűleg felfüggesztendő volt.

A volt hivatalfőnök.

Tekintve pedig, hogy a községi bíróságnál felmerült s beigazolt nagymérvű szabálytalanságok és visszaélések csak a községi bíróságot azon időben vezető községi bíró kötelességszerű, szigorú és pontos ellenőrzésének és felügyeletének elhanyagolása s az alkalmazottak hatáskörének indokolatlan kiterjesztése mellett voltak lehetőek, tekintve továbbá, hogy a megejtett vizsgálat szerint az alkalmazottak részéről felmerült szabálytalanságok miatt a községi bíró a feljelentést hivatala átadásakor megtenni elmulasztotta, s a bélyeghiányokat inkább a sajátjából fedezte, *Vertán Oszkár* dr. volt községi bíró ellen is a fegyelmi vizsgálat az 1886. évi XVIII. t. cz. 1 §. a) alapján elrendelendő volt.

SPORT.

+. **Magyarok győzelme az olimpiai versenyeken.** A párisi nemzetközi olimpiai versenyeken, mint egy távirat jelenti, szép győzelmet arattak a magyar atléták. A versenyeknek egy része ma dőlt el a következő eredménnyel: A diszkoszvetés világbajnokságát megnyerte *Bauer Rezső*, a Budapesti Torna-Klub tagja, a ki 36.2 méternyire dobta a diszkoszt. A magasugrásban 3-ik díjat nyert *Gönczy Lajos*, a Budapesti Egyetemi Atlétikai Klub tagja. A sulydobásban 4-ik lett *Crettier Rezső* huszárönkéntes, a Magyar Uszó-Egyesület tagja. A rudugrásban 4-ik helyre került *Kauszer Jakab*, a Magyar Atlétikai Klub tagja. A száz jardos futásban ma tartották meg az előfutásokat, a melyből a

magyar *Schubert* Ernő győztesen került ki s így résztvehet a döntő küzdelemben. Valószínű, hogy a magyarok még több diadalt is aratnak a világ minden részéből összesereglett atléták között.

Véres kardpárbaj.

— Zubovics Fedor párbaja. —

Budapest, július 16.

A Ludovika-akadémia vivóterme vasárnap délután súlyos kimenetelű kardpárbajnak volt színhelye. *Zubovics* Fedor huszárszázados és *Rákóczy* István rétsági főszolgabíró vívták a lovagias tusát.

Az ellenfelek már évek óta elkeseredett gyűlölködésben éltek egymással. Nem régiben a rétsági járás *Diósjenő* községének nagy küldöttsége járt Budapesten *Eötvös* Károly országgyűlési képviselőnél, azt kérve tőle, hogy oltalmazza meg őket a főszolgabíró és a csendőrök brutálításaitól. *Eötvös* Károly el is járt a diósjenőiek ügyében, a minek következtében a belügyminiszter vizsgálatot rendelt el *Rákóczy* István rétsági főszolgabíró ellen. A vizsgálat *Diósjenőn* most vette kezdetét. A panaszosok képviselőjében *Eötvös* Károly helyett *Schweighoffer* Ferencz dr. budapesti ügyvéd jelent meg, mint bizalmi férfiak pedig *Zubovics* Fedor dr., *Milassin* balassa-gyarmati ügyvéd szerepeltek.

A tárgyalás folyamán *Rákóczy* főszolgabíró szóváltásba elegyedett *Milassin* dr.-ral. *Zubovics* beleszólt a vitába és *Milassin* dr.-hoz fordulva, sértően nyilatkozott a főszolgabíróról. *Rákóczy* nem felelt a sértésre. Később azután ismétlődött az előbbi heves jelenet. Ekkor *Zubovics* ismét beleegyedett a vitába és e szavakkal fordult *Milassin* dr.-hoz:

— *Ugyan miért nem pofozod föl?!*

A főszolgabíró most sem felelt, hanem a tárgyalás befejezése után *Vácra* utazott és az ott állomásozó 6. huszárezred parancsnokától kért segédeket, hogy *Zubovics* Fedort provokáltassa. Két huszárfőhadnagy vállalta el az ügyet, míg *Zubovics* *Kiss* Aladár cs. és kir. kamarás és *Jony* László huszárszázadosokat nevezte meg segédeül. A segédek csak kéz- és nyak-bandage-zsal, könnyű olasz kardokkal végkimerülésig vivandó párbajban állapodtak meg.

A párbajt vasárnap délután négy órakor vívták meg a Ludovika-akadémia vivótermében. Mint orvosok dr. *Boross* és dr. *Horovitz* M. szerepeltek. A súlyos föltételekre való tekintetből, a kardokat szokatlanul élesre köszörülték. Mielőtt a feleket fölállították, *Zubovics* az orvosoktól megkérdezte, hogy a hónaljra is kapnak-e bandage-t. Az orvosok tagadó válaszára azután e szavakban tört ki:

— *Akkor meghalsz Rákóczy! Keresztül vágom az ütérét!*

Az összecsapás rendkívül heves volt, *Zubovics* támadott, *Rákóczy* pedig helyből vívott, azonban ő is nagyobb súlyt fektett ellenfele megsebesítésére, mint a védekezésre. Így történt azután, hogy néhány pillanat alatt *Rákóczy* egy kis vágást kapott a mellére és egyet a fejére, *Zubovics* pedig bal mellén a bordák között, jobb füle mögött és jobb kezének kis ujján sebesült meg mindjárt az első pillanatban.

A viaskodást azonban nem szakították félbe és *Zubovics* nem adta fel tervét. A mikor látta, hogy kardjával nem tud beférkőzni ellenfele hónalja alá, vakmerő cselekedetre határozta el magát. *Rákóczy* éppen egy fejbágást akart adni, a mikor *Zubovics* bal karját vetette ellenfele kardja elé és a következő pillanatban fölhasította *Rákóczy* jobb hónalját. A segédek

erre közbeugrottak és beszüntették a páros viaskodást. *Zubovics* olyan hosszú sebet vágott *Rákóczy* hónalján, hogy az orvosok huszonegy öltéssel tudták csak összevarrni, de a seb szerencsére nem ment mélyre; bal karján azonban melylyel fölfogta ellenfele vágását, igen súlyosan megsebesült *Zubovics* is. Csontig hatoló hatalmas éles vágást szenvedett a bal karján s csaknem ilyen súlyos vágást a felkarján is.

A sebek bekötözése után *Rákóczyt* hazaszállították *Vácra*, *Zubovicsot* pedig a *Ferencz József* kereskedelmi kórházba vitték.

Zubovics Fedort a *Ferencz József* kereskedelmi kórházban ma délelőtt operálta meg dr. *Boross* Ernő. *Zubovics* bal karján csontig behatoló éles vágást szenvedett és több óráig tartott, míg dr. *Boross* a tátongó sebet összevarrta. A kart azután gipsz kötésbe tették. *Zubovics* ezenkívül még bal mellén a bordák között, jobb füle mögött és a jobb keze kis ujján kapott vágást. Délelőtt 10 órától délután egy óráig tartott, a míg dr. *Boros* és dr. *Horovitz* a sebeket bevarrták és bekötözték.

Rákóczy István főszolgabíró, akit még tegnap este hazaszállítottak *Vácra*, szintén súlyos betegen fekszik. A kórházban ma délelőtt egy mást érték a látogatók, a kik *Zubovics* állapota felől kérdezősködtek.

Lovagias affér

egy ujságcikk miatt.

(Főispán és lapszerkesztő.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, július 16.

Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter székelyföldi utazásával kapcsolatosan egy párbajügy keletkezett, melyben *Hollaky* Arthur Udvarhely megye főispánja és *Pályi* Ede, a *Magyar Szó* felelős szerkesztője állanak szemben egymással, mint ellenfelek. Az affér, melynek politikai háttere van, a *Magyar Szó* legutóbbi számában *Hollakyt* mélyen sértő közleményből származik.

A lapban „*Székelyudvarhelyi*“ aláírással mondja el valaki a miniszteri látogatás epizódjait, melyekben gunyos, rosszakaratu hangon igyekszik nevetségessé tenni *Hollaky* főispánt. Annaira megy ebben a szándékában a közlemény, hogy teljesen eltéveszti célját s nem egyéb közönséges sértegetésnél.

A cikk szerint, többek között nyilvánosan rendre utasítja a miniszter a főispánt, még pedig igen kemény hangon, majd pedig *gorombán kikergette szobájából*. Még ennél is szebb a bankettől szóló rész, melyben a főispánról írnak a következőképen:

A mint a cigány javában huzta, a főispán egy grandiózus kézmozdulattal ezüstpénzt dobott oda *Kónya* primásnak.

— Nesze, dáde, neked is legyen egy jó napod!

A dáde azonban megnézte az ezüstpénzt, aztán visszadobta a főispánnak.

— Köszönöm főispán ur, de én már csak uraktól veszek el pénzt.

(Mert amit a főispán a cigányprimásnak dobott, csakugyan pénz volt ám! Ezüstpénz! Egy korona! Ötven krajczár! Száz fillér!)

Hollaky főispán először elvörösödött, aztán elzöldült, végül elsápadt s úgy ült ott nemzeti színeket játszva.

De ne tessék ám azt hinni, hogy azért, mert *Kónya* cigány ilyen csuful bánt el vele, hanem azért, mert a visszadobott korona leugrott az asztal alá.

Azóta talán folyton keresteti is a hajduival.

Hollaky Artur, a cikkről tudomást szerezve, a mai napon *Székelyudvarhelyről* táviratilag kért a sértegetésekért elégtételt a *Magyar Szó* szerkesztőjétől. A provokáló távirat szövegét a következő:

Dr. Pályi Ede szerkesztő

Budapest

Magyar Szó.

A *Magyar Szó* 143-ik számában *Székelyudvarhelyi levél* címen kiadott cikkben foglaltak olyan koholmányok, a melyek irányomban személyes inzultust és sértést tartalmaznak, a melyekért elégtételt kérek. Elvárom Szerkesztő ur lovagiasságától, hogy akár a levél beküldőjét nekem táviratilag megnevezze, akár Szerkesztő ur nekem lovagias elégtételt adjon.

Távirati választ kér

Hollaky Artur.

A *Magyar Szó* szerkesztője erre még ma táviratban tudatta *Hollakyt*, hogy a cikk szerzőjét nem nevezi meg, de kész lovagias elégtételt adni.

A lovagias ügy a mai napon még nem fejlődött tovább.

Pokorny altábornagy.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Budapest, július 16.

Egyik fegyvergyakorlatom alatt ritka, de-rék kapitányom volt. Épen olyan szigorú katoná, mint amilyen humánus, mint ember. Ekkor győzöttem meg arról, hogy a katonai felebbvalónak sem kell éppen kannibálnak lennie, hanem az emberszeretet, a művelt lélek teljese és jól összefér a katonai szubordinációval. Oly mély benyomást tett ez reám, hogy mikor az uniformist letettem, kötelességemnek tartottam a kapitánynak (azóta alezredes) a legénység nevében is köszönetet mondani. Olyan féle czélzást is tettem, hogy én hálámnak más uton is kifejezést fogok adni.

A kapitánynak hirtelen eszébe jutott, hogy ujságíró vagyok és rémülten kiáltott fel:

— Szent Isten, csak nem akar tönkre tenni csupa hálából. Egy szót se az egészről, de legkevésbé az ujságban, ha *Grác*ba nem akar küldeni.

Megdöbentem. Az hát a felsőbb katonai felfogás, hogy a katona mindig csak katona legyen, szigorú és kiméletlen.

Mindig ennek a kapitánynak a rémülete jutott eszembe, amikor *Pokorny* altábornagyról akartam írni. Mert már sokszor akartam írni, de mindig attól féltem, hogy ártani fogok neki és azért magamba fojtottam a szót. De *Pokorny* immár, épen a napokban nyugdíjazták s most már bizonyára nem ártok vele, ha őszintén megírom, hogy jeles katonai tulajdonai mellett nemcsak a legderekabb emberek egyike, hanem, — ami fájdalom, csak kevés közös hadseregbeli tábornokról mondható, — cseh származása dacára, magyar érzelmű és hazafias volt. És ennek többszörös eklatans bizonyítékát adta, mert gyönyörű szép leánya magyar emberhez ment nőül és a fiát magyar iskolákban taníttatta. Mindenütt ott volt, ahol magyar érzelmeiről bizonyosságot tehetett. Szerették, kedvelték és becsülték is mindig, mindenütt, különösen pedig *Nagyváradon*, ahova, gondolom, vezérőrnagy korában tették át. Hazafiságát semmi sem bizonyítja inkább, mint hogy késő férfikorában megtanult magyarul.

Nagyváradra érkezésekor e sorok írója a „*Szabadság*“ munkatársa volt. Épen egyedül ült a szerkesztőségben, amidőn *Pokorny* belé-

pett. — Bemutatkozott — magyarul és így szólott:

— Kérem, feleségem, sapperlot — hogy mondják, kalap — a Schottullen — igen a kalap schotullt elvesztett. Megirni uraság . . . a vasuton.

— Kérem, tessék csak németül beszélni, megértem én.

— Oh nem! Magyar ujság, illik magyarul beszélni. Pardon, hogy rosszul beszél, a fiam meg a lányom jobb beszélnek magyarul.

Ez a bemutatkozás és a nyilatkozat annyira meghatott, hogy magam jártam utána, hogy a tábornokné még az nap megkaphassa az elveszett kalapskatulyát.

Másnap szintén magyarul köszönte meg igen szívélyesen a csekély fáradozást.

Pokorny tábornokot azóta nagyon megszerették Nagyváradon és meg vagyok győződve arról, hogy mindenha szívesen emlékeznek meg róla.

A Kölcsey-egyesület ujjászervezése.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 16.

Nagyfontosságú ügyben tanácskozott ma délutáni ülésében az aradi Kölcsei-egyesület választmányának ad hoc bizottsága. Az egyesület reorganizációjáról volt szó egyelőre csak megbeszélés, véleményadás formájában, hogy a végleges tervezet annál tökéletesebb legyen annak idején.

Az egyesület legutóbbi választmányi ülésén bizottságot küldött ki *Edvi-Ilés* László elnökle alatt oly megbizással, hogy az őszi ülésre az egyesület reorganizációjának tervezete iránt javaslatot készítsen.

Ez elhatározás indokai közé tartozik a pénztáros jelentése, mely szerint a tagok száma erősen megcsökkent, más oldalról pedig felvetett, hogy az egyesület nem tart fenn elég összeköttetést a közönséggel, ismét más részről azt hangoztatták, hogy az egyesület ügyeinek vezetése immár az eddigi keretekben nehézségekkel jár.

A bizottság elnöke a vita irányára való tekintettel a következő szempontokat terjesztette a ma először összeült bizottság elé:

1. van-e szükség az egyesület szervezeti reformjára, s ha igen, mily irányban és mértékben; megmaradjanak-e a mai alapszabályszerű működési ágak?

2. mily módon biztosítsák az aradi és megyei intelligens közönség nagyobb mérvű érdeklődése az egyesület számára?

3. esetleg mily átalakításra szorul az egyesület ügyeinek adminisztrációja figyelemmel az ereklyemúzeum, régiségtár, Atzél-könyvtár stb. kezelésére?

A bizottság az egyesület életében fordulópontra képező ügyben még több ülést tart, míg a tervezett vonatkozó javaslat elkészül. A mai ülésen *Edvi-Ilés* László elnökle alatt jelen voltak: *Nesnera* Aladár, *Rosenberg* Sándor dr., *Lendvai* Sándor, *Pekár* Károly, *Fényes* Dezső, *Somogyi* Gyula dr.

HIREK.

Füredi levél.

— Egy asszony levele az urához. —

Menyháza, július havában.

Üdvözlöm önt édes uracskám

A menyházai fák alatt

S jó mulatást kívánok önnek,

Bár kapja kártyám ott, ahol . . .

Lármás czimborák vig körében,
Vendéglő, kávéházba tán,
Amint a pezsgőt durrogatja
A huszadik palack után . . .

Mert jól tudom, — minek tagadja? —
Ön boldog szalmaözvegyen,
És meleg nyári éjszakákon
Vig élet folyik völgy-hegyen.

Ön mulat, míg én elhagyatva
— Oh, majd megőrjít a magány!
Sirva-sirok a párjavesztett
Madárnak szomorú dalán . . .

Édes uracskám, megbocsásson,
Szivemben annyi fájdalom . . .
Erdőt, rétet, dalt és virágot
A bú előttem gyászba von.

A boldogság az emlékemben
Ugy él, mint holmi szép mese —
Könyben fekszik és könyben ébred
Az ön szerető hitvese.

Gondol-e rám, oh mondja, olykor?
Akad néha oly pillanat,
Mikor hitvese jut eszébe
A menyházai fák alatt? . . .

Üdvözöllek te drága, édes . . .
Ajkam sok csókot szór reád —
Mellesleg kérlek, szabónőmnél
Sürgesd már meg az új ruhát.

Csókkollak újra százezerszer . . .
Az élet nélküled sivár —
A ruhát express küldd el, kérlek,
Mert várom rég ideje már.

Pontot teszek édes uracskám,
Az idő éjjélre haladt —
Te rólad szövöm álmaimat
A menyházai fák alatt.

Jusszuf.

— **Vasuti építkezések.** Budapesten tartják meg e hó 31-én a simándi-ut átjárójának építésére vonatkozó ajánlati tárgyalást. Ez a munka mintegy hatvan ezer koronába kerül s előre láthatólag a télen elkészül. Az átjáró úgy van tervezve, hogy annak emelkedése a simándi ut közepén már az ujtelepi iskolánál kezdődik, de átjáró lesz a kocsiközlekedés számára az emelkedés alatt a pályaudvar irányában is. A munkára több aradi építő nyujt be ajánlatot.

— **Vidéki hírlapírók diszoklevele.** A *Vidéki hírlapírók országos szövetsége* elhatározta, hogy az egyesület alapító tagjainak diszoklevéllel hálálja meg a segítséget, amelyben az egyesületet részesítették. A szép oklevél rajzát *Tóth-Molnár* Ferencz szegedi festő tervezte. A főalak (védőangyal) egy stilizált könyvnyomó présen ülve, balkezevel a bőség szarujából segítséget látszik kivenni, míg jobb keze tollal, egy az éberséget ábrázoló és mindent világgá kiáltó kakason nyugszik, lent a prés körül elhelyezve vannak mindama dolgok: művészet, irodalom, zene, műipar és kereskedelem, melyek közvetlenül a sajtó támogatására vannak utalva. A mellékesoport egy elhalt hírlapíró özvegyét és árváit, egy előregedett hírlapíró és egy a lovagias verekedésben munkaképtelenné vált szerkesztőt tüntet fel, a mint segítségre, nyugdíjazásra vár. Az alapító oklevelek ama részét, mely már tökéletesen elkészült, ma kezdték szétküldeni.

— **Az aradi gazdasági egyesület a földművelésügyi miniszterhez.** Abból az alkalomból, hogy a *Pester Lloyd* *Darányi* Ignác földművelésügyi minisztert párisi beszéde miatt megtámadta, az Aradvármegyei Gazdasági Egyesület bizalmi sürgönnyt intézett a miniszterhez.

— **Pellieux tábornok meghalt.** Párisból telegrafálják, hogy a Dreyfus-pör idejében sokat

szerepelt *Pellieux* tábornok ma Quinterben meghalt.

— **A boritaladót nem szállítják le.** Több törvényhatóság, ezek közt *Arad* is, felirt a pénzügyminiszterhez és a képviselőházhoz a boritaladónak törvényhozás útján való leszállításáért. *Lukács* László pénzügyminiszter válaszolt most a felíratra s kijelentette, hogy a jelenlegi körülmények között a törvényhozás elé nem terjesztheti az említett javaslatot. A mostani boritaladó, — mondja a miniszter, a borforgasztási és bormérési adónak egyesítéséből származott és ezt már a mostaninál kedvezőlenebb viszonyok között is szedték. A regále megváltása, mint megjegyzi, ugys nagy áldozatába került az államnak s az államháztartás egyensulya érdekében a boritaladót most leszállítani nem lehet.

— **Az Erdélyi Kárpátgyűlés** ma tartotta meg évi rendes közgyűlését *Nagyenyeden Feilitzsch* Artur báró elnökletével. A közgyűlés az egyesület tiszteletbeli tagjává választotta *Hege-düs* Sándor minisztert és *Czárán* Gyulát. A tisztujtáson elnök ismét *Feilitzsch* báró lett, alelnökök *Sándor* József, *Melitskó* Frigyes, *Hepe* Miklós, *Szádeczky* Lajos dr., Budapestről pedig *Hermann* Antal lettek. Főpénztárnoknak *Merza* Gyulát, titkárnak pedig *Kovács* Gézárt választották meg.

— **Rendkívüli közgyűlés.** Népes közgyűlése volt tegnap délelőtt a kereskedők körének *Tedeschy* Viktor elnökle alatt. A közgyűlés első tárgya az alapszabályok 29-ik paragrafusának módosítása volt. — Elhatározta a közgyűlés, hogy az idej kongresszuson képviselteti magát. Majd *Kohlbauer* Ferencz általi főrealiskolai tanárnak, ki a nyu-dij ügyben a körnek önzetlen közreműködésével nagy szolgálatot tett, az elnök indítványára jegyzőkönyvi köszönetet szavazott. Ezután az időközben megüresedésbe jött állások töltettek be. Közművelődési igazgatóvá megválasztották *Hegyi* Albertet, belügyi jegyzővé: *Binett* Ignázt, választmányi taggá: *Ofner* Gyulát és póttaggá: *Dániel* Lajost.

— **Sikkasztó tűzérőhadnagy.** *Höhlmüller* Lipót budapesti tűzérőhadnagyott 62 ezer korona elsikkasztása miatt letartóztatták. A főhadnagy regényes okok vitték a sikkasztás bünébe s regényének érdekes részletei most beszéd tárgyát képezik a fővárosban. *Höhlmüller* széles körben ismeretes alak volt. A borotvált képű, igazi katonatermetű rokonszenves arcú tűzértiszt mindenütt megfordult, ahol szórakozni szokás. Nem egyedül járta be azokat a vidám helyeket, hanem azzal a német dámával, aki a kedvéért otthagyta az urát, a családját. Az asszonyt amellet, hogy akaratlanul sikkasztóvá tette *Höhlmüllert*, igazi szerelem fűzte hozzá. Sejtelle sem lehetett a kedvese bünös dolgairól és most már bizonyos, hogy a tűzértisztnek miatta nem kellett volna letérnie a becsület útjáról. Egyáltalán nem volt rászorulva a főhadnagy pénzére, de elfogadta a drága ajándékait, mert azt hitte, hogy a sajátjából telik a nagyértékű dolgokra. Minden egyes ajándéka így hát kedveskedés, meglepetés számba ment, a nagy szerelem újabb tanubizonyosságul szolgált. Ha tudta volna, hogy minő következményei lesznek a gáláns, bőkezű gyöngédségnek, bizonyára nem fogadta volna ei. Szóval a főhadnagra nézve költséges — tehát végzetes — volt a szerelem, de az asszony akkor is szerette volna, ha nem költ reá annyit. A katonatiszt jó néhány esztendővel fiatalabb volt, mint ő. Ámbár az asszony sem idős még. Sőt fiatalos hév volt a szerelmében. Kedves, bájos, szellemes asszonynak mondják, ért a rajzoláshoz, festészethez is. A főhadnagy lefoglalt holmija között egész csomó rajzát találták, amin ügyes kézzel megörökíti az együtt eltöltött bizalmas órák jeleneit. És mindennekfőlött — még a bünös szere-

leben is — adott a külszinre. Ebben aztán benne van az előkelő vétezők minden naivitása. Azt hitte, hogy a világ nem lát a dolgukból semmit. Gyakran megesett, hogy a főhadnagy nem kereshette őt fel. Ilyenkor aztán az asszony látogatta meg *Höhlmuellert* a kaszárnyában levő legénylakásán. É: a dekorium kedvéért mindig magával vitte a szobaleányát, aki aztán a kocsiban megvárta urnóját, míg visszatérnek. Hát a látogatások most végkép elmaradnak. S a dáma tán vigasztalódik is hamarosan. Hiszen csak nem várhat esztendőig, míg a főhadnagy kiszabadul a sötét czellából? . . .

— **Az aradi hangszerkiállítás** tegnap reggel nyílt meg. *Schreyer* Harry zenekonzervatóriumának két hatalmas termében vannak csoportosítva a különféle hangszereknek valóban figyelemreméltó gyűjteményei. Zongorák, harmoniumok, házi orgonák, gordonkák és mindenféle egyéb hangszerek. A kiállításba, ahova szabad a bemenet, az igazgatóság ez uton is meghívja az érdeklődőket.

— **Alaposan leszállított büntetés.** Egy kassai huszárörmestert a III. ker. honvédbíróság *golyó általi halálra* ítélte, mert legényeit ütötte, verte s velök minden töle telhető módon kegyetlenkedett. A halálra ítélte őrmestert a szegedi Csillagbörtönbe vitték s ott várta be kegyelmi kérvényének sorsát. Meg is kapta a királyi kegyelmet, amely fölmentette a halálos ítélet alól, s a büntetést *másfélvi börtönben* állapították meg. Az őrmester a szegedi Csillagbörtönbe fogja büntetését kitölteni.

— **Felmentett milliomosok.** *Moszkvából* jelentik, hogy ma volt ott a *Mamontow* Sáva és társai elleni pör tárgyalása, mely szenzációs ítélettel végződött. *Mamontow* és társai ugyanis azzal vádolták, hogy *két millió rubelt sikasztottak* a jaroslaw-archongdi banknál. A törvényszék az összes vádlottakat fölmentette.

— **Elbocsátás a honvédségtől.** A m. kir. honvédelmi miniszter *Kövr* Akos 3-ik honvédszáz ezredbeli tartalékos hadnagyot szolgálati kötelezettségének teljesítése után a honvédségtől elbocsátotta.

— **A rejtélyes leány.** A múlt hónapban — mint megirtuk — a budapesti rendőrség elfogott egy *Vidék* Irén nevű leányt, a ki a bizalmas találkát arra használta föl, hogy a gyanútlan embereket kifosztotta. A leány kihallgatásakor regénybe illő részleteket mondott el. Mint mondta, *Krassó-Szőény-megyében* született, s két éves korában vlópták. Egy ur elvitte New-Yorkba, a ki később *Király* Józsefnek ismert. Ez bezárva tartott egy házban, s ott neveltette, míg fel nem nőtt. Tanult nyelveket, s zongorajátékot, míg 194. év őszén *Abbáziába* mentek. — Innen *Fiuméba*, *Párisba*, *Schwajcz* különböző városaiba utaztak, megfordultak *Bécsben*, *Trencsénben*, *Mehádián* stb. Mindenütt előkelő társaságoknál fordultak meg. A leánynak az volt a kötelessége, hogy férfakkal ismerkedjék, azokat becsapja, meglopja, s a pénzt a „bácsi“-nak adja át. A rendőrség nyomozott, kutatott *Kiréy* István után, daczára annak, hogy kezdetben sem hitt a leány szavainak.

— En felatam a rejtélyt! — mondotta a rendőrtisztnek — s há a budapesti rendőrség ügyes, fejte azt meg.

A rendőrség hosszas kutatás után megállapította a rejtélyes leány igaz személyazonosságát.

A kalandor tájvájó senki más, mint *Katona* Teréz szakácsi szül. 24 éves varrónő, a kinek édes apja tt mézszáros volt. Mikor szülei elhaltak, 189-ban a fővárosba jött, a hol azóta tiz helyen laott. A gyűjtő fogházban három hónapot ült lopá miatt.

Szembesítették a k számú panaszossal, sőt rokonaival is, a kik igazolták személyazonosságát, a gonosz leány mindazonáltal tagad.

A vizsgálatot *Eperjessy* Károly fogalmazó vezeti ez ügyben, a ki ma a leányt átkísértette a vizsgálóbíróhoz.

— **Borzalmas utikaland.** *Sátoraljai helyről* olyan esetet jelentenek, ami szinte hihetetlen. *Weinstock* Mór odavaló lakos elhatározta, hogy beteg feleségét *Karlsbadba* küldi. Elkísérte az asszonyt Budapestig, adott neki hatvan forintot s figyelmeztette, hogy *Karlsbadban* egy jó ismerőse: *Margulesz* krakói kereskedő fogja várni a pályaudvaron. *Weinstockné*, aki még sohasem volt idegenben s igen gyámoltalan teremtés, nagyon megijedt, amikor *Karlsbadba* érve, nem találta *Marguleszt* a peronon. Ideoda járkált, keresgélt, ami föltűnt két hordárnak. Megkérdezték az asszonyt, kit keres.

— *Margulesz* kereskedőt.

— *Ismerjük, majd elkísérjük oda.*

Az asszony gyanútlanul követte a két hordárt, akik egy zugutczába fordultak vele s bevezették egyik házba.

— *Itt lakik Margulesz, — mondták neki.*

Bementek egy lakásba, amely valószínűleg az egyik hordaré. Bezárták az asszonyt s kényszerítették, hogy altatószert vegyen be. A tehetetlen nőtől aztán elrabolták a hatvan forintját. A mikor felébredt, könyörgött, hogy bocsássák szabadon, de a két ember megverte s két napig tartotta fogságban étlen-szomjan. Végre kocsira ültették az elgyöngült asszonyt, kivitték a pályaudvarra, váltottak neki egy Prágáig szóló jegyet s el nem mozdultak melőle addig, míg a vonat el nem indult. *Weinstockné* egy krajczár nélkül érkezett meg az idegen városba, ahol azonban egy urileány megkönyörült sorsán s jegyet váltott neki Budapestig. A megkínzott asszony a fővárosba érkezve, kiment *Ujpestre Kornfeld* Mór pékhez, aki rokona. Férjét értesítette arról, hogy mi történt vele. *Weinstock* Mór rögtön Budapestre utazott s innen írta meg sátoraljai helyi rokonainak, hogy milyen veszedelmes kalandja volt a feleségének.

— **Az ál-lord.** A bécsi esküdszék előtt holnap érdekes ügy kerül tárgyalás alá. Egy szélhámos fog a törvényszék előtt állani, kinek valódi nevét még maga az ügyész sem tudja. A fiatal, intelligens ember, aki arisztokratikus allűrjei révén szállodásokat, pinczéreket szokott becsapni, aki checkeket hamisított és számos csalást követett el, *Bécsben Copeland-Sanders* név alatt ismerték. Másutt *Copeland lord*, *Byron lord*, *Burrell lord* néven szerepelt. Multja igen zajos. Többek között, mint fogoly egy hollandiai gőzösről a csatornába vetette magát és mint hajótöröttet mentette ki egy spanyol hajó. *Montrealban*, ahol mint egyik *Canadai* miniszter fia lépett fel, eljegyezte magát egy előkelő leánynyal. Itt azonban leleplezték, hamisításai kisérték, mire a lord megszökött. Állítólag *Zellekens* Albert a neve és egy holland szénkereskedő fia. De mikor atyját szembesítették vele — nem akarta elismerni apjául. Az ál-lord tárgyalása iránt nagy az érdeklődés.

— **Felfüggesztett párbaj.** Két debreczeni ifju valami kávéházi csekélységen összeszólalkozott. S mi lett az eszmecsere következménye? *Pisztoly* párbaj. Abban állapotok meg a szekundások, hogy megbízójukat *Pisztoly* csöve elé állítják, hozza helyre gyilkos golyó a megsértett becsületet. Már ki is tüzték a duellum napját, amikor egy gyöngye kis akadály gördült a párbaj elé, nevezetesen a párbajjal járó kiadások fedezésére egyik félnek sem volt elég pénze. Így a segédek közös megállapodása folytán a párbajt bizonytalan időre felfüggesztették, míg a dühös feleknek szüleiktől a szokásos havi s allárium megérkezik. Akkor majd folytatják ott, a hol most elhagyták.

— **Jegyzőjelöltek figyelmébe.** Az alábbi felhívás közlésére kértek meg bennünket: Felkértem mindazon kartárs urakat, kik jegyzői szigorlatot tenni szándékoznak, hogy folyó hó 18-án szerdán délelőtt 10 órakor Aradon, a

Millenium-sörccsarnokban *okvetlenül* saját érdekükben megjelenni sziveskedjenek. Mindazok kik a f. évi június hó 28-án kelt 64.135 sz. B. M. rendelet kelte után nyújthatták be kérvényüket elutasítva lettek és lesznek, miért is jogorvoslás, s a teendők megbeszélése végett *okvetlenül* megjelenni sziveskedjenek. *Bernáth* Izsó segédjegyző.

— **Ejféli párbaj.** *Sepler* Gusztáv pallér és *Szegedy* Lajos asztalos legény tegnap éjjel sorra járták Budapestén a korcsmákat és éjjel felé alaposan elázva bandukoltak hazafelé. A mikor a *Garay-térre* értek, a hol mindketten laklak, összeveszték és heves szóváltásba elegyedtek. Már-már tettelegességre került a dolog, a mikor *Seplernek* eszébe jutott, hogy ezt az ügyet a lovagiasság szabályai szerint kell elintézni. Főlszaladt lakására és egy régi gyalogsági kardot hozott le. A pengét oda adta ellenfelének, ő pedig a hüvelylyel védte magát. A viaskodásnak az lett a vége, hogy *Sepler* keze táján oly súlyos vágást kapott, hogy a mentőknek kellett a *Rókus-korházba* vinniök *Szegedyt* pedig a rendőrség vette pártfogásába.

— **Hegyközségi tisztújítás.** Ménes hegyközsége f. hó 15-én tartotta megtisztújító közgyűlését, melyen a leköszönt *Zubor* Gyula hegyközi elnök helyébe egyhangulag *Steiner* Ferencz aradi lakost és ménesi szőlőbirtokost választották meg. Alkapitány lett *Bartók* Kálmán, hegybíró, *Mikulicza* Simon és jegyző *Kovacsics* György.

— **Arverés a rendőrségen.** Roppant mozgalmas élet volt ma délelőtt a budapesti főkapitányság épületének udvarán. Ma tartották meg ugyanis a szokásos negyedévi arverést, a melynek tárgyai a lopott és gazdatlan tömkelegéből kerültek ki. A főkapitányság udvarát már kora reggel ellepték az arverési hiénák, de az árvelők között voltak idegenek is, férfiak, nők egyaránt. Az arverés 9 órakor kezdődött, a melynél *Stiegelbauer* Ferencz, a főkapitányság gondnoka volt a vezető, *Pálfi*, a házfelügyelő-kikiáltó, *Sárosi* Ignác fogalmazó mint ellenőr, s *Breuer* József reudőrellenőr, mint pénztárnok szerepeltek. Az arverés nem igen nagy érdeklődéssel indult meg, a mit az is bizonyít, hogy délig a befolyt összeg alig volt 300 forint. A tárgyak aránylag igen olcsó pénzen keltek el. Az arverést folytatják délután is, a mikor a nagyobb tárgyak kerülnek sorra.

— **Életunt rajzoló.** *Laub* Ernő, 25 éves, építési rajzoló, tegnap délután szüleinek sziv-utca 52. szám alatt levő lakásán öngyilkossági kísérletet követett el. Előbb zsebkésével balmelvébe szurt, azonban csak könnyű sebet ütött önmagán. Azután pedig a seb mellett revolverrel meglötte magát. A golyó a harmadik borda fölött furódott be, súlyos sebet ejtve rajta. A segítségül hívott mentők a *Rókus-korházba* szállították. Végzetes tettének oka szerelmi bánata volt.

— **Halálozások.** Egy ismert előkelő uriaszszony, özv. kosztolányi *Kosztolányi* Antalné halt meg ma hosszas szenvedés után. Gyászoló családjá a következő jelentést adta ki:

Alólírottak fájdalmas szívvel jelentik a maguk és számos rokonaik nevében a felejtethetlen jó édes anya, anyós, nagyanya, nővér és rokon özv. kosztolányi *Kosztolányi* Antalné szül. leokó Kiss Emilia. 1900. július hó 16-án, életének 71-ik évében, hosszas szenvedés után történt jobblétre szenderültét. A boldogultnak földi maradványai július hó 17-én d. u. 6 órakor fognak *Batthyány-utca* 35. számú házból a helybeli közsirkertben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő gyász-mise áldozat július hó 18-án d. e. 10 órakor fog a főt. *Minorita-atyák* szentegyházában az egek Urának bemutatatni. Nyugodjék csendesen! Arad, 1900. július hó 16. Nemes kosztolányi *Kosztolányi* Imre, nemes kosztolányi *Kosztolányi* Etelka, nemes kosztolányi *Kosztolányi* Aranka, férj. farádi *Vörös Vidorné* gyermekei. Nemes kosztolányi *Kosztolányi* Imréné szül. *Dratsay* Aranka, farádi *Vörös Vidor* menyé és veje. Nemes kosztolányi *Kosztolányi* Margit unokája. Özv. farádi *Vörös Pálné* szül. leokó Kiss Antónia. Özv. csejthei *Varjassy* Józsefné szül. leokó Kiss Mária,

jáki Tóth Istvánné, szül. leokó Kiss Etelka, dr. csejthi Varjassé Gyuláné szül. leokó Kiss Julia. Özv. Réger Nándorné szül. leokó Kiss Gizella, nővérei.

Szljakovits Péternek, az aradi közuti vas-pálya ellenőrének neje, szül. *Vecsey* Julianna ma reggel 6 órakor életének 40. évében meghalt. Temetése holnap délután fél 4-kor lesz.

— **Együtt a halálba.** Megemlékeztünk arról a véres szerelmi drámáról, amely egy wieden szállodában folyt le. Egyik hőse, *Sunpeter* 28 éves dzsidásfőhadnagy, öt nappal ezelőtt érkezett Olmützből Bécsbe. Nagyon szerényen, visszavonultan élt. A szálloda kertjében vacsorázott pénteken is, még pedig több tisztársával. Többször járt Bécsben és ugyanabban a szállodában lakott. Ott kereste fel néhány-szor *Köhler* Paula, akinek szülei a Thugutstrassében laknak. A leány feltűnően szép széke hölgy volt. A mulató világban és különösen a turfon jól ismerték. Pünkösdtől hétvégéig együtt ment a főhadnaggyal a Derbyre. Már akkor is viszálykodtak, sőt szakítottak is. Most, hogy a főhadnagy ismét Bécsben volt, *Köhler* Paula Franzensbadból hozzásietett Szombaton reggel 9 órakor érkezett a szállodába és benyitott a főhadnaggyhoz. Ez később reggelit rendelt mindkettőjüknek. Amikor a szobaleány hozta a reggelit, már feltűnt neki, hogy a főhadnagy nagyon izgatott. Tizenegy órakor *Sunpeter* a kaphoz sietett, levélpapírost és borítékot kért. Fivéréhez írta ezeket a sorokat:

— Kedves öcsém! Jöjj azonnal. Paula szülei Thugutstrasse 4. alatt laknak. Ha valaki kérdezősködik, mondd, hogy ő az oka mindennek, és hogy megcsalt; mert így áll a dolog. Ezer csók.

A levelet hordárral küldte el, aztán visszatért szobájába és alig zárult be mögötte az ajtó, halatszottak a revolverlövés. A személyzet berontott. Az ajtónál feküdt a katonatiszt, kezében fogta a füstölő revolvert, amelyből golyót röpített jobb halántékába. A lövés rögtön halált okozott. A szoba egyik zugában feküdt *Köhler* Paula holtan. A golyó, amely agyába hatolt, gyorsan végezett vele. A leány teljesen fel volt öltözve, kalapban, fátlyallal, mintha távozni készült volna. Csakhamar ott termettek a rendőrség közegei, és kevéssel utánuk érkezett *Sunpeter* fivére is. A tiszt holttestét a helyőrségi kórházba szállították. *Köhler* Paulát pedig a közkórházba.

Köhler Paula atyja jobb módú bankhivatalnok, két leánya és három fia van. A legidősebb fia bankhivatalnok Sziléziában, az ifjabbik mérnök. Idősebb leánya, *Miczi*, a háztartásban segített, Paula pedig színésznő volt. Atyja csak nehezen engedte erre a pályára. Legutóbb Berlinben működött. Jó hangja volt és a kritika dicsérte. A főhadnaggyal Bécsben ismerkedett meg és a fiatalok hamarosan megszerették egymást. A tavasszal *Köhler* Paula a Wintergarten című dalcsarnokhoz szerződött, és ez sehogysem tetszett a vőlegényének. Ez volt az elhidegülés oka. A szállodában a főhadnagy éjjeli szekrényén ezt az iratot találták, amelyet *Köhler* Paula írt:

Francénsbad, jul. 10. S. A. tiszti szent becsületszavamra fogadom, hogy K. kisasszonynak, ha ig nem veszem feleségül, 300—1000 lrtnyi összeget fizetek. Saját akaratomból és tiszta öntudattal írom ezt.

A fogalmazvány elég zavaros.

Köhler Paula pénztárcájában öt darab százforintos volt.

— **A királysértő Király.** A debreczeni esküdtszék határozata alapján egy-két hét előtt két hónapi államfogházra ítélték *Király* Péter debreczeni ügyvédet a „Hier“ ügyek alkalmával az odaváló függetlenségilapba írt cikkéért. A debreczeni törvényszék ezt az elmarasztalást *Király* Péternek, aki tartalékos honvédhadnagy, felettes katonai hatóságával is közölni rendelte. Előre látható eredménye volt ennek a tiszti

becsületbírósi eljárás s annak során a tiszti kardbottól való megfosztás. Hiszen tudvalevőleg a királysértés vádjára alól esküdtszékileg felmentett *Szemecz* Emil szerkesztőt is megfosztották tiszti rangjától, azt az első tiszti becsületbírósi eljárást pedig, amely *Szemecz* ügyében felmentő ítéletet hozott, az elnöklő *Hubert* tábornoktól kezdve, akit nyugalmaztak, különféle módon megrendszabályozták. Ilyen előzmények után a királysértésért elítélt tartalékos hadnagynak sorsa előrelátható volt. Ezt *Király* megelőzte leköszönésével s a hivatalos lap már is közli:

A m. kir. honvédelmi miniszter folyó évi 50.166—V. számú rendeletével *Király* Péter dr. debreczeni 3. honvéd gyalog ezredbeli tartalékos hadnagynak tiszti rendfokozatáról kért leköszönése elfogadtatott.

— **A czifra kötél.** *Novák* Mihály köteles segéd tegnap délből felakasztotta magát, s mire rátaláltak, már halva volt. A rendőri szemle megejtése végett dr. *Tisch* Mór orvos és *Kovács* Antal rendőrhadnagy jelentek meg a helyszínén. Az öngyilkos irást nem hagyott hátra s így tettének okát nem tudják. Nevezetesen a dologban az, hogy *Novák* erre a célra egy igen czifra fonású kötelet készített, mely mint a következmények bizonyítják, nem hozott ségységet a gazdájára.

— **A rab folyamodványa.** Szegeden a Csillagbörtönből nem mindennapi folyamodvány került ki a polgármesteri hivatalhoz. Egy rab, *Csíplovsky* Ferencz, magyar állampolgári jogért esedezik. Megható ezen folyamodvány, mely az olmos levegőjű börtönből származik. Megható és megindító annak minden sora. Kitudjuk abból, hogy *Csíplovsky* Ferencz, a rab, Morvaországban született. Husz éves koráig Labud községben töltötte az életét. 1860-tól három évig katonáskodott. A cs. és kir. 12-ik tüzérezredben szolgált. Majd a katonai szolgálat után Pozsonyba költözött, hol hét évig szolgált, mint rendőr. Majd a pozsonyi dohánygyárban kereste becsületes munkával a kenyerét egész a letartóztatásáig. Tragikus az ő élettörténete. Soha büntetve nem volt. De midőn egyszer iszákos nejevel összeszólalkozott, azt felhevült állapotban oly módon ütötte meg, hogy az asszony szörnyen halt. E miatt került a Csillagbörtönbe, de mint hűséges kézi munkást a pozsonyi dohánygyár biztatta, hogy ha rabságából szabadul, azonnal újra alkalmazza. Most ő, a szegény rab, hazát is akar szerezni magának, ilyképp esedezik a kerületi börtönigazgatóságához:

— Csak arra kérem a tekintetes igazgatóságot, hogy meglétezzék honosítottasom érdekében foglalkozni, mert én már rég idők óta fogva Magyarországot tekintem hazámnak s itt akarok élni és meghalni . . . A honosítási eljárást a pozsonyi polgármesteri hivatal útján teszik folyamatba. *Vajna* igazgató a legmelegebben ajánlja pártfogásra szegény rab *Csíplovsky* Ferencz ügyét, mert: „kifogástalanul viseli magát, teljes bünbánatot tanusít, a javulás legjobb jelét adja, így pártfogás és kedvezményes eljárásra érdemes egyén.”

— **Magyar név.** *Vasznicza* András aradvárosi hivatalos neve belügyminiszteri engedéllyel „Károlyi“-ra változtatta.

— **Nagy forgalom** és az olcsó beszerzési források teszik lehetővé azt, hogy a koronás áruház nagy előnyökkel nyújthat a bevásárló közönségnek. A koronás áruház raktárára folyvást érkeznek a legérdekesebb és szebbnél-szebb ujdonságok. Egy csekély kísérlet, sőt az üzlet futólagos megtekintése is már elegendő arra, hogy *Porter* Vilmos koronás áruházához feltétlen bizalmat nyerjünk és azt, mint állandó bevásárlási forrást, megkedveljük.

— **Leesett a körhintáról.** *Nikó* Matild, 28 éves cselédleány, tegnap délután Budapesten a városligetben mulatott. Estefelé fölült egy körhintára. Alig fordult azonban néhányat, a mikor egyszerre elszedült és leesett a körhinta falóvaról. A szerencsétlen teremtés annyira összezútotta magát, hogy eszméletlenül terült el a földön. A segítségül hívott mentők magához térítették és zuzodásait bekötözve, Szigetvári-ut 1. szám alatt levő lakására vitték.

— **T. üzletfeleink** szíves tudomására hozzuk, hogy *Révész* Nándor könyv- és papirkereskedő urat (Szabadság-tér 20. szám. Telefon 265 sz.) képviselőiességgel ruháztuk fel, ki elfogad minden a nyomdánkat, valamint az Aradi Közlöny kiadóhivatalát érdeklő megbízásokat.

MULATSÁGOK.

Vigalmi naptár:

Július 22. Az aradi cigányzenészek egyrészének juhálisa (Csálai erdő.)
Augusztus 12. Az aradi kereskedők körének népnepélye (Városliget.)

(=) **A dalegylet népnepélye** Napsugaras, kellemes nyári nap kedvezett tegnap az aradi dalegylet népnepélyének. A közönség, mely tegnap a ligetet felkereste, örömmel tapasztalta, hogy nem csalódott a rendezőség nagy agitációjában, melylyel az ünnepély rendezését hirdette. — A konfetti- és tombola-sát-rakban közreműködtek *Horváth* Etelka, *Halota* Margit, *Körösi* Katicza, *Komjáthy* nővérek, *Köpeczi* Nagy nővérek, (*Lippa*), *Nyiry* Juliska, *Neumann* nővérek, *Puskel* Giza, *Rónay* Irma, *Szimán* Etelka, *Schiffert* Rozika, *Schindlberger* Etelka és *Mariska*, *Thiesz* Ella, *Ujvárosy* Gizella, *Vettró* Janka, *Udvardy* Anuska, *Weisz* Janka kisasszonyok. — Kedélyes vig hangulatban folyt le az est folyamán a városliget nagytérjében a táncmulatság, mely a népnepély befejező részét képezte. A szünetek alatt a teremben a dalegylet *Kovács* Pál vezénylete mellett szebbnél-szebb dalokat énekelt, melyeket a nagy számú díszes közönség hálás tapsal jutalmazott. Az első négyest 80 pár táncolta. A talpalávalót *Albert* Péter kitűnő zenekara húzta. A népnepély rendezősége közül az oroszlan rész a rendező-bizottság fardadatlan elnökét *Jó* Bélát és társait *Borhegyi* Károlyt, *Faragó* Bélát, *Jakabffy* Istvánt és *Hatos* Dezsőt illeti, az ő buzgalmuk emelte sikerre a népnepélyt. A táncmulatságon megjelent hölgyek névsora a következő:

Asszonyok: *Borhegyi* Károlyné, *Faragó* Béláné, *Komjáthy* Zsigmondné, *Róman* Róbertné, *Hatos* Dezsóné, *Varga* Jánosné, *Varga* Józsefné, *Szimán* Ignáczné, *Steiner* Vilmosné, *Schlésinger* Lajosné *Nádai* Józsefné, *Blausteiner* Alajosné, özv. *Horváth* Istvánné, *Udvardy* Mátyásné, *Szalka* Eszmondné, *Nyiry* Albertné, özv. *Thierz* Károlyné, *Anstadt* Anna, *Weinberger* Ferenczné, *Puskel* Jánosné, *Barna* Istvánné, *Schiffert* Józsefné, *K. Nagy* Sándorné, (*Lippa*), *Szányi* Józsefné, *Bihacsi* Ferenczné, *Róman* Lajosné, *Rettenbacher* Györgyné, *Weisz* Ignáczné, *Pavicsits* Antalné, *Schindlberger* Lipótné.

Leányok: *K. Nagy* nőv. (*Lippa*), *Halota* Margit, *Udvardy* Anuska, *Komjáthy* nőv. *Nyiry* nőv. *Puskel* Giza, *Rónay* Ilona, *Schindlberger* nőv. *Steiner* Czili, *Schlésinger* Rózi, *Varga* nővérek, *Pavicsits* Ludmilla, *Szallai* nőv. *Bihacsi* *Mariska*, *Neumann* nővérek, *Szimán* *Marsika*, *Horváth* *Piroska*, *Blausteiner* *Mariska*, *Weisz* *Malvin* és *Giza*, *Schliffert* *Rozika*, *Thiesz* *Ella*, *Jäger* *Róza*, *Barna* nőv. *Szányi* *Mariska*, *Rettenbacher* *Etelka*.

(=) **Estély Gyorokon.** A gyoroki *Nadasdy*-kastélyban szép sikerű hangverseny- és felolvasó-estély folyt le vasárnap este nagy közönség jelenlétében. Az első szám *Kovács* Aranka urhölgy művészi zongorajátéka volt, mely után *Benedek* Arpad híresen tartotta meg felolvasását a közönség nagy tetszése mellett. *Földes* Lujza urhölgy legújabb játékát zajosan megtapsolták, hasonlóképpen *Kovács* Valér urhölgy sikerült szavatait. Nagyszerű pontja volt az estélynek *Szabados* Arpad, a kitűnő komikus kacagató előadása. A hangverseny után táncmulatság következett. Az estély sikere, mely anyagilag a gyoroki római kath. iskolát illeti, első sorban *Pálffy* Mátyás esperes plébános érdeme.

(=) **Műkedvelői előadás.** Az aradi iparos ifjak egyesülete tegnap este Ujvárosban a *Martoni*-főte szobákban színelőadást rendezett, melyen nagyszámú közönség volt jelen. Színpadra került „Vissza a műhelybe” és „Box és box” vígjáték. Az egyes szereplők közül *Pfeifer* önké. *Szentessy* Ilonka, *Rúz* Miklós, *Kovács* Sándor és *June* Dániel váltak ki. Előadást nagy követte. Jelen voltak: **Asszonyok:** *Turóczy* Irén, *Kozma* Jánosné, *Miller* Istvánné, *Hieteny* Józsefné, *Turzó* Károlyné, *Mayer* Bernadett, *Merkler* Kájetánné, *Kohn* Izidóra, *Pfeifer* Józsefné, *Szentessy* Agostonné, *Szabados* Sándorné, *Gruber* Józsefné. **Leányok:** *Nikler* Józsefné, *Gidon* Ma-

riska, Krausz Ilonka, Pfeifer Ilonka, Szentessy Ilonka, Csemmei Mariska, Turóczy Ilonka. A zenét Gersits Náci zenekara szolgálta.

(=) **A szabók júlialisa.** A szabóiparosok júlialisa, mely tegnap zajlott le a Csálában, egyike volt a legszebb nyári mulatságoknak. Az első négyest száz pár tánczolta. A talpalá valót a Franyek-zenekar és Erdélyi Toni kitűnő bandája húzta. A kör zsúfolt volt a kirándult vendégektől. Jelen voltak: *Asszonyok.* Inokai Tóth Lajosné, Dandi Pálné, Gattermayerné, Fáskertiné, Teitelbaumné, Deutschné, Argyelláné, Schateleszné, Briggmanné, Untersteinné, Farka Péterné, Ságulé Pálné, Knöbel Ferenczné, Heiszler N.-né, Sneiderné, Vanits Ernőné, Engel Bernátné, Klár Ferenczné, Tulpné, Világné, Bergerszné, Hater Mihályné, Stefánné, Volcz Józsefné, Jéger Jánosné, Szusza Lajosné, Sternadel Lajosné, Veszeli Józsefné, Lőrinczné, Likáné, Markovitsné, Vadné, Lorich Mátyásné, Zachranyik Jánosné, Élingné, Lőkeiné, Schönfeldné, Kaskainé, Varga Istvánné, Krause Béláné. *Leányok.* Papp Ilonka, Wolzter Mariska Knöbl Magda, Pálincás Verona, Spanenberg Katalin, Knöbl Katicza, Ulmann Mariska, Rein Gizella, Hauser növ., Kenderesi növ., Tauber Etelka, Purzi Józsefa, Balázi Anna, Engel növ., Kohlmann növ., Valen Teréz, Jankovits Milka, Csira Zsuzsika, Orsits Anna, Lovasberényi Róza, Satelesz növ., Janbrich Mariska, Szigeti Mariska, Szermka Erzsébet, Tóth növ., Dandi Róza, Lammert növ., Teitelbaum Janka, Deutsch Berta, Czako Erzsike, Ritok Róza, Tóth Teréz, Nyársi növ., Stefán Berta, Maier Róza, Stumper Róza, Bergersz növ., Háffer növ., Valkermann Anna, Stefán Margit, Volez Irén, Veszeli Teréz, Prasz Margit, Markovits növ., Vad növ., Merfi Róza, Éling növ., Schönfeld Róza, Barna Katicza, Boros Etelka, Darabos Irén, Friss növ., Dochnál Juliska, Brunner Klára.

(=) **Diákbál Eleken.** Folyó hó 14-én fényesen sikerült mulatság folyt le *Niedermayer* Ferencz eleki földbirtokos udvarán, hol a szünidőre hazajött egyetemi polgárok rendeztek nyári vigalmat. A tánczban a következő hölgyek vettek részt:

Asszonyok: Ament Janosné, Biluska Györgyné, dr. Csikesz Gyuláné, Erling Lénárdné, Gattermayer Karolyné, Hammer Miksáné, Martzy Agostonné, Niedermayer Adámné, Niedermayer Ferenczné, Reisz Györgyné, Rigler Józsefné, Schill Józsefné (Arad), Walthier Fereaczné, Wittmann Boldizsárné, Wittmann Jánosné, Zapletál Hugóné, Zsák Jánosné stb.

Leányok: Babics Ilonka, Biluska Terézke, Biluska Annuska, Erling Hermina, Erling Irénke, Erling Vilma, Csikez Mariska, Gattermayer Irénke, Hammer Pánika, Martics Annuska, Martzy Terézke, Martzy Miczike, Reisz Ilonka, Reisz Annuska, Niedermayer Boriska, Niedermayer Erzsike, Niedermayer Ilonka, Walthier Annuska, Wittmann Irénke, Zsák Annuska stb.

TANÜGY.

Arad rajzoktatása.

— Az évvégi értesítőkről. —

Polgári fiúiskola.

Evről-évre szaporodnak a tanulók: erről ad számot az aradi községi polgári fiúiskola mindenik értesítője. S bár a tavaszi létszám olyan magas volt (457), hogy több növendéket fölvenni szinte lehetetlennek látszott, az idén már 474 tanuló járt az intézetbe. Hárman ültek minden padban (2 tanuló helyén) mondja a jelentés. Újabb parallel osztályok föllállítása pedig lehetetlen volt, mert az épületben már nincsen több hely.

A polgári iskola évről-évre való fejlődése, a növendékek számának folyton tartó növekedése rövid idő alatt aktuálissá teszi azt a több ízben felmerült tervet, hogy a városnak jó volna még egy polg. iskolát föllállítani. S annál inkább megéri ennek a szüksége, ha az iskolában tervezett reformot végrehajtják s a 7 osztályos polgári életbe lép. Ez új iskola olyan sok jó pályára készítene elő, hogy a növendékek a mainál jóval nagyobb mértékben szaporodnának.

A 7 osztályos polgári iskolával az idei értesítő lapjain *Almásy T. Pál* igazgató is foglalkozik. Azt a reményét fejezi ki, hogy a közoktatásügyi kormány nem zárkozhatik el a

közszükségletek elől s a tervezett reform mihamarabb életbe lép.

Az értesítő bevezető sorai *Salacz Gyula* polgármester érdemeit méltatják a 25 éves jubileum alkalmából, a hivatalos rész pedig az iskolai év történetével kezdődik. A szertárak állapotáról s a tantestület ügyeiről szóló jelentés után a tanártestület leírását találjuk. Az igazgatón kívül 8 rendes tanár és egy helyettesítő rajztanár működött, a francia nyelvet pedig (mint rendkívüli tárgyat) egy reáliskolai tanár tanította.

Kitűnő bizonyítványokat kaptak:

Bálint Gyula (II. a.), Püppöky Gyula, Weszely Viktor (II. b.) Hegedüs Ferencz (III. a.), Krisán Miklós, Landau Jenő, Szathmáry István, Sztójka Péter (III. b.), Kakucska Ferencz (IV. a.), Nikits György (IV. b.)

Polgári leányiskola.

A fiúiskolához hasonlóan népes az aradi áll. segélyezett közs. polgári leányiskola és a melynek 442 tanulója volt a lefolyt tanévben, a kiket *Simon Karolina* igazgatónőn kívül 7 rendes, 2 segéd és 2 óraadó tanítónő oktatott; a hittant 1 hitoktató tanította

Kitűnő bizonyítványt nyertek:

Basch Bözsike, Binder Aglaja, Boros Emma, Herzberger Irén, Iritz Berta, Kollmann Gizella, Kozminszky Margit, Lázár Valéria, Meister Margit (I. a.) Nemes Erzsike, Schauer Gizella, Westman Irén (I. b.) Dömötör Ilona, Licsmann Mariska, Medveczky Gy., Skrainka Fanny, Steinhart Erzsi, Steinitzer Jozefin, Sztójka Anna, Wallfisch Irén (II. a.) Eckstein Etelka, Mayer Adél (II. b.) Klein Bella, Márkus Margit, Mayer Anna, Pénzes Szeréna, Zeberer Viktória (II. a.) Beles Flóra, Klein Sarolta, Kovács Magda, Kronstein Irma, Kronstein Olga, Mittler Irén, Schwarz Margit, Wechsler Boriska (III. b.), Berrár Ilonka, Boros Anna, Boros Margit, Szöllösi Margit, Fromm Hermina, Kadebó Józsa, Molnár Gabriella, Ottenberg Ilona, Skrainka Emma, Szathmáry Ilonka, Szél Ilonka (IV. b.), Balázs Gizella, Farkas Mariska, Kospál Ilona, Kollmann Aranka, Mátyás Juliska, Pelláthy Etelka, Steiner Gizella (IV. b.)

KÜLÖNFÉLÉK.

□ **Csudák az agygyal.** Valami idegen regény is van olyan, amiben az orvosi műtéttel azt érik el a hősnőnél, hogy az elfelejti egész büns multját, aztán egyszer, amikor már boldog lehetne, egy másik operáció meg vissza adja a régi, a kellemetlen öntudatát. Szóval az agygyal különös csudák eshetnek meg. Harmincz esztendővel ezelőtt Budapesten igazán megtörtént a következő dolog: Egy hülye tót napszámos, aki téglahordással kereste a kenyerét, 1869-ben lezuhant az akkor épülő Vámbház második emeletéről, betörte a fejét és mikor napok mulva a kórházban magához tért — francziául kezdett beszélni és kiderült róla, hogy voltaképpen lengyel gróf, akinek igen különös élettörténete van. Az inasa ugyanis rablómerényletet követett el ellene az erdőben, hátulról fejbévágta, kifosztotta s azután ott hagyta. Mikor magához tért, akkorra elvesztette emlékezőtehetségét és intelligenciáját, még a kastélyba se tudott visszataálni s végre hosszas bolyongás után tót munkások közé jutott, akik megszánták, maguk közé vették és munkához juttatták. Évekig tartott ez az állapota és sohasem is változott volna, meg, ha a feje nem éppen ott törik be, ahol a botütes okozta belső daganat nyomást gyakorolt az agyára. Amint a megcsontosodott daganat a koponyatörés következtében eltávolodott, az agyvelő visszanyerte eredeti alakját és képességeit s a teljes öntudat helyreállott. Minden orvosi egyetemen tárgyalták annak idején ezt a dolgot. Most bizonyosan még növebben fogják tárgyalni azt az esetet, amely Tolnán történt. Egy K. nevű családnak ugyanis egy tízennégy éves hülye fia volt, születésétől fogva értelmetlen, minden szellemi képesség nélkül való gyermek, akit írni, olvasni sem tudtak tartósan megtanítani. Amit tanult, egy hét alatt teljesen elfelejtette. A fiu nemrég leesett a fáról s betörte a fejét. Szülei azt hitték, meghalt, de az orvosok magához térítették. S ekkor történt ez a csoda: a fiu legértelmebben kezdett el beszélni. Sőt eszébe jutott mindaz, amire valaha tanítani akarták, a katekizmust, a bibliát, amiből az elemeiket sem

birták belevetni, most egyszerre folyékonyan hadarta el; a fejszámolásban való jártassága pedig egyenesen megdöbbentő volt. Az agyrázkodás, ami érte, úgy látszik helyre zökken-tette az agyát, vagy pedig, ami valószínűbb, a koponyatörés eltávolított valami daganatot, amely a születése óta megvolt.

□ Aggasztó tünet.

— A feleségem azt mondja, nem kíván új kapcsolatot pünpösdre és ez komolyan aggaszt.

— Talán félsz tőle, hogy az elméje kissé megzavarodott?

— Dehogy: hanem attól félek, hogy kerékpáron, vagy zongorán jár az esze.

□ **A sors ironiája.** Az oroszországi Szimjeropol városban nagy pompával temettek el a minap egy könyvkötősegédet, kivel valóban kegyetlenül bánt a sors. Fiatal kora óta nagy küzdelemmel tengette az életét és hosszú küzdelmébe került, míg annyira tudta vinni, hogy foglalkozást talált egy nyomdában, mint könyvkötősegéd. Éjjel-nappal fáradt, hogy segítsen a nyomorúságán, de a sok küzdelem megtörte az erejét s tüdővészét kapott. Bekerült ekkor a kórházba s az ápolás költségei utolsó megta-karított fillérért is felemésztették. De halála előtt két nappal egyszerre nagy szerencse érte. Ertesítést kapott, hogy Amerikában elhunyt bátyja kétféle millió dollárt hagyott rá. A haldoklónak csak annyi ereje volt még, hogy végre-nedetletet csinált s a nagy vagyont, melynek ő már hasznát nem vehette, a város szegényeire hagyta.

□ Pályaválasztás. Két kis lány játszik.

— Mi leszel, — kérdi egyik a másiktól — ha megnősz?

— Férjhez megyek. Hát te?

— Anyós leszek, hogy megbosszantsam a nagy fiukat.

NAPIREND.

Július 17. Kedd. Róm. kath. naptár: Elek. — Protestáns naptár: Elek. — Görög-keleti naptár (július 4.): Keresztelő János. — A nap két 4 óra 5 perczkor, nyugszik 7 óra 35 perczkor. — A hold két 9 óra 54 perczkor, nyugszik 10 óra 13 perczkor

Időjárás. Légnyomás reggel 7 órakor 768.4 milliméter, délután 2 órakor 767.1 milliméter. — Hőmérsék reggel 7 órakor C° + 20.3, délután 2 órakor C° + 27.7. — Szél iránya és ereje reggel 7 órakor DK. 4, délután 2 órakor DN. 3. — Felhőzet reggel 7 órakor derült, délután 2 órakor többnyire derült. — Csapadék az utóbbi 24 órában 0 milliméter.

Időjárás. A központi meteorologiai intézetnek Aradra küldött táviratai szerint a mai napra a következő időjárás várható: Változás nem várható.

Szabadságharosi emléktárgyak országos múzeuma (színház-épület, 1-ső emelet) nyitva van mindennap délelőtt 8 órától délután 6 óráig. Belépti-díj: Hétköznapokon 40 fillér, -vasárnap 20 fillér.

Kölcsey-könyvtár. Nyitva van vasár- és ünnepnapokat kivéve, mindennap 11 $\frac{1}{2}$ —12 $\frac{1}{2}$ óráig. Helyiség: Ereklie-múzeum helyisége mellett ülésterem.

Július 22. Az aradi és aradmegyei közép- és kiskereskedők társulatának közgyűlése délután 2 órakor (Kereskedelmi- és iparkamara.)

Július 28. Jegyzőválasztás Medgyes-Egyháza.

Augusztus 15. Tisztiorvosválasztás Eleken.

Szeptember 12-13. Országos pinczergyűlés Aradon.

KÖZGAZDASÁG ÉS KÖZLEKEDÉS.

— **Fizetésektelenségek.** A bécsi Creditoren-Verein a következő fizetésektelenségeket jelenti: Róth Béla kereskedő, *Budapest*, ezelőtt Pécsen. — Hornovitz Minna, kereskedő cég *Budapest*. — Goldberger Simon, kereskedő, *D.-Szerdahely*.

S z e s z ü z l e t

— Július 16. —

Mai jegyzéseink: Készárú nagyban nyers szesz 115 korona, kicsinyben 117 korona, finomított szesz nagyban 118 korona, kicsinyben 120 korona, hordó nélkül per 100 liter 0/0, beleértve 70 korona fogyasztási adót. Száritott moslék 11 korona métermázsánként.

Budapesti áru- és értéktőzsde.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, július 16.

Délitőzsde. A buzakínalat kielégítő, vételkedv gyöngye. Lanyha irányzat mellett 12,000 métermázsra került forgalemba, 10—15 fillérig olcsóbb árakon. Egyéb gabonaművek közül rozs kedvezőbb, árpa forgalom nélkül, tengeri szillárd, zab nyugodt, repce ártartó. Malmok tartózkodók. Időjárás szép.

Zárul 12 órakor:

Buza októberre	7.57—7.58
Rozs októberre	6.71—6.73
Zab októberre	5.17—5.19
Tengeri júliusra	5.82—5.83
Tengeri augusztusra	5.82—5.84
Tengeri 1901. májusra	4.67—4.69
Repce augusztusra	13.40—

Zárul 4 órakor:

Buza októberre	7.51—7.52
Rozs októberre	6.66—6.67
Zab októberre	5.83—5.84
Tengeri júliusra	5.20—5.21
Tengeri augusztusra	—
Tengeri 1901. májusra	—
Repce augusztusra	—

Zárul 4 órakor: korona

Oszták hitelrészvény	672.—
Magyar hitelrészvény	690.—
Leszámitolóbank részvény	458.—
Rima-Murányi vasmű részvény	509.—
Oszták-magyar államvasúti részvény	664.—
Közuti vasút	588.—
Városi villamos vasút részvény	298.—

Hivatalos árfolyamok

a budapesti áru- és értéktőzsdén.

Budapest, 1900. július 16.

Magyar aranyárjádék 40/0	96.50
Magyar koronárjádék 40/0	90.95
Magyar arany 4 1/2 0/0	100.50
Magyar ezüst 4 1/2 0/0	99.60
Magyar keleti vasút	97.50
Magyar földtehermentesítési kötvény	90.50
Magyar italmegváltási kötvény	98.30
Horvát-szlavon földtehermentesítési kötvény	92.50
Magyar nyeresémsorsjegy kölcsön	158.50
Tiszaszabályozási és szegedi kölcsön	138.50
Oszták papírjádék	97.25
Oszták járadék ezüst	97.—
Oszták járadék arany	96.25
Koronárjádék	96.75
1860-iki államsorsjegyek	134.50
Oszták-magyar bankrészvény	1720.—
Magyar hitelbank részvény	687.—
Oszták hitelintézet részvény	673.50
Oszták-magyar államvasút	663.50
20 frankos arany (Napoleonkor)	19.30
Német birodalmi márka	118.50
London	242.30
Páris	96.50

REGÉNY-CSARNOK.

Modern Ophélie.

— Regény. —

Fordította: Liptai Imre.

15]

(Folytatás.)

— Az nem igaz! Hazudsz! — szólt Ásanin, — mert először neked nincsenek is idegeid, hanem hajókötelek, amiket baltával sem lehet ketté vágni és másodsor csak úgy tudsz tisztességesen megállni a helyeden, ha végnélküli próbákat tartasz a tükör előtt. Amíg te vért nem izzadsz egy szerep fölött, egyáltalán nem használhatnak semmire.

— Ez csak te melletted szól, — mondá Gundurow. — Egy szerep olyan, mint a pincék kincse. Csak akkor jut hozzá az ember, ha sokáig ás utána.

— Igazán gondold? — szólt Walkowszki a mosdóhoz menve. — Hát akkor, hogy vélekedel, a mi nagy művésziünknek Matschalownak az alakításairól?

— Matschalow! Ki merné letagadni az ő talentumát! Tényleg isteni jelenetei vannak, de azok csak pillanatok, — mondá Gundurow — de elejétől végig művészi alakítás.

— Micsoda! — kiáltott Walkowszky, felémelve fejét a mosdótáblából, miközben kinyújtott kezekkel a szoba közepéig rohant. — Mit? Hát az ő Millerje az „Ármány és szerelem”-ben nem végig művészi alakítás?

— Miller... Gundurow meg akarta magyarázni a szavait, de a dühtől tájékozva félbeszakította Walkowszki. — Tudom, miért kicsinyled. Pétervárott elrontottad a gyomrod Karatigunnál és most azt az embert nagy színésznek tartod.

— Engedd meg...
— Ugyan hadd el. Közönséges kulisszahasogató, egy nagyszájú, egyéb semmi — ordított a fanatikus. Aztán egy kis szünet után újra kezdte: E szerint a te véleményed szerint egy színésznel felesleg az inspiráció?

— Inspiráció! — szólt Gundurow. Mindekelőtt azon fordul meg a dolog, hogy mit

értesz te inspiráció alatt? Inspiráció van a vadonban a daloló madár hangjában. Én azonban arról a valódi művészetről beszélek arról a szent dologról, melyhez csak félf tisztelettel szabad közeledni.

— Bravó! Sergius! — kiáltott Walkowszki átszellemülve és hozzá rohant. — Engedd, hogy megöleljelek azért, a mit mondtál.

— A szent művészethez csak akkor szabad közelíteni, — folytatta Gundurow — és csak annak, aki lelkiismeretes hosszú munkával előkészítette arra magát és ha komolyan, fáradhatatlanul dolgozott. Gondold el, milyen szigoruan bánt Puskin önmagával.

— A moral tehát az, — mondá Ásanin, hogy arra akartok kényszeríteni, hogy Laertes, vagy Horaczió szerepét alaposan tanulmányozzam.

— Azt magadtól is meg fogod tenni, — mondá Gundurow.

— Mit? Azt hiszed! — kiáltott Walkowszki gunyos nevetéssel. Szó sincs róla! Mihelyt a színpadra kerül, olyan néma, mint a hal.

— Mindenki a maga módja szerint, Én a megnyerő külsőmmel tűnök fel, te meg a csunyasságoddal.

— Tudjátok, hogy Aglaé hercegnőt pompásan dressziroztam? — folytatta Walkowszky. — Hogyan? kérdé Gundurow.

— Mindent megtesz, amit én mondom.

Már hat különböző diszletünk van: két szoba egy utcza, egy kert, nagy erdő, egy oszlopcsarnok, azonkívül még az ősapáinktól származó, ujjonnan átalakított kulisszák... És milyen szépek!... Meglátszik, hogy valódi művész festette. Az öregnek ugyanis volt izlése, szerte a drámai művészetet, elannyira, hogy külön szintársulata volt. A ház öreg szolgálai beszélték, hogy egy izben az elhunyt öreg Sándor

czár ide utazott csak azért, hogy az előadást végig nézze. Igen az öreg Scastunow, nagyon előkelő igazándi ur volt!... De a ház mostani urnője, — Walkowszky a szemével hunyorgatott és csattogtatta farkas fogait, — ez fősvény a végtelenség. Szerencsére azonban olyan hű, hogy könnyen az oránál lehet vezetni. Amikor megkezdtek a színházi munkálatot, elkérte a diszletezőtől a szükséges kiadások költségjegyzékét. Én persze rögtön elővettem Sándort és megmondtam neki: „Csak semmi szerénység. Mindent ami szép és drága. Erre aztán beadta a költségvetést ezeröttszáz rubelről. No, hát hallottátok volna azt a szörnyűkdést azt a jaggatást. „Borzasztó drága, milyen drága. Hát ez tényleg mind kell?” Folyton üldözött a panaszkodásával, de én nem hagytam magam meglágyítani és egyáltalán nem reagáltam.

„Edes Iván, — szólt aztán, hát igazán nem lehet ezt olcsóbban csinálni? — „Dehogyanem, feleltem, — miért ne? Tavaly egy moszkvai kereskedőnél Tsatkinow nevezetűnél berendeztem egy színházat az csak százötven rubelbe került!” Erre aztán oly fehér lett, mint a fal de azt látni kellett volna és azt felelte: hát csak beszéljen kérem rögtön az inténdánsommal és utalványoztassa ki magának a megfelelő összeget... Azóta minden úgy történik, amint én akarom és mind az, amit mondom, evangélium rá nézve... Dehát mért vagyunk még mindig itt? Meg kell mutatnom a színházat, hogy magatok is lássátok milyen nagyszerű.

— Nos én rám nézve pedig már éppen ideje hogy elutazzam, — mondá Sergius, — a lovaim várnak.

— Exczellenziája, Larion herceg azt parancsolta, hogy a lovakat küldjék vissza, — mondá a szolgál, aki épp ekkor lépett be a theával.

— Hogy a lovaimat visszaküldjék?

— Ő exczellenziája azt mondta, hogy ha a nagyságos ur úgy óhajtja, hát majd rendelkezésre állanak a mi lovaink.

— Bravó! Larion herceg! — kiáltott Walkowszky, — hozd csak barátom a theát a színpadra és sok kétszersültet, mert olyan éhes vagyok mint a farkas... Nos, Sergius, mi lesz? Talán kővé meredtél. Jer és reggelizzél velünk. Bámud meg a színházunkat, aztán nekikvágatsz az utadnak.

— Pompás, — szólt Ásanin, — de előbb lerázzuk magunkról az ut porát, rendbe hozzuk az öltözeteinket, aztán rögtön követünk kedves barátom.

(Folytatása következik.)

IDEGENEK ARADON.

— Julius 16. —

Fehér Kereszt szálloda. Kleipberger Vilmos utazó Bécs. — Dr. Brunner Ferencz ügyvéd H.-M.-Vásárhely. — Czárán Jenő birtokos Seprős. — Klein Mór utazó Bécs. — Nyári Géza utazó Budapest. — Somogyi Lajos utazó Budapest. — Müller Zsigmond utazó Bécs. — Ledig Mór utazó Budapest. — Kastay Istvánné magánzó Budapest. — Kunody Ignác utazó Bécs. — Székely Zsigmond utazó Budapest. — Deutsch Izidor utazó Budapest. — Alexander Jakob utazó Budapest. — Ritter Adolf utazó Budapest. — Lux Gyula utazó Budapest. — Hecht Izidor utazó Siófok. — Papp Tivadar birtokos Szamosújvár. — Fischer Sándor kereskedő Draucz. — Grünberger Mór utazó Budapest. — Reisz Béla utazó Bécs. — Zgarsky László csendőralezredes Budapest. — Dr. Fischer Jenő orvos Annafalva. — Fischer József utazó Budapest. — Szabó Alajos utazó Budapest.

Vasuti közlekedés.

(Érvényes 1900. évi május hó 1-től.)

ARADRÓL	ARADRA
Budapest felé indul:	Budapest felől érkezik:
Nagyváradra reggel 5.10	Személyvonat reggel 6.05
Gyorsvonat reggel 8.18	Személysz. tv. reggel 9.10
Személyvonat d. e. 11.20	Gyorsvonat délelőtt 11.51
Személysz. tv. d. u. 3.56	Személyvonat d. u. 3.55
Gyorsvonat délután 4.21	Gyorsvonat este 7.11
Személyvonat este 9.35	Szm. Szolnokról este 8.48
Erdély felé:	Erdély felől:
Személyvonat reggel 6.35	Soborsinról reggel 6.59
Gyorsvonat délután 12.11	Személyvonat d. e. 10.50
Soborsinig délután 2.04	Radnáról délután 2.36
Személyvonat d. u. 4.30	Gyorsvonat délután 4.06
Radnig este 6.35	Személyvonat este 8.57
Gyorsvonat este 7.18	Gyorsvonat délelőtt 8.08
Temesvár felé:	Temesvár felől:
Személyvonat reggel 6.20	Vegyesvonat d. e. 10.43
Személyvonat d. e. 11.56	Személyvonat d. u. 3.44
Vegyesvonat délután 5.—	Személyvonat éjél 10.55
Szeged felé:	Szeged felől:
Vegyesvonat reggel 6.45	Személyvonat reggel 8.53
Személyvonat d. u. 4.25	Vegyesvonat este 6.50
Brád felé:	Brád felől:
Személyvonat reggel 6.25	Borossebesről szv. r. 8.03
Vegyesvonat d. u. 12.06	Vegyesvonat d. e. 11.—
Borossebesig szv. du. 5.20	Személyvonat este 7.—

Aradi nyári szinkör.

Kedden, 1900. évi július hó 17-én.

A családi örömk.

Vigjáték 3 felvonásban. Irta: Maurice Henevine. Fordította: Göth Sándor.

S E E M É L Y E K:

Thibaudiere	Mezei Péter	Theodole	Hegvessi Gy.
Terillac báró	Bács Károly.	Anette	Turhányi O.
Adrien	Szendrei M.	Thibaudierené	Bácsné.
Cericourt gróf	Gáthi K.	Tinteu Angele	Tájkerti B.

V É G Ű L:

A „RIOGOKU“

10 tagú japán csoport fellépte.

Kezdete 8 órakor.

NYILTTÉR.*

Eladó háztelek.

Aki házteleket szándékozik venni, az ne mulassza el a város legszebb helyén, a Városliget mellett, Gróf Leiningén Károly- és Lövész-utca sarkán lévő sarok telket amig kapni lehet, megvenni, melyet előnyös feltételek mellett egészben vagy felosztva olcsó áron eladok.

Bővebb felvilágosítást nyújt:

Sárosy István,

tulajdonos, Vécsey-utca 12. sz.

= Nyomtatványokban =

ha **izlést** keres és **pontos időben** kíván hozzájutni és főleg súlyt fektet **jutányos árakra**, úgy tegyen megrendelést

az

Aradi nyomda részvénytársaságnál

melynek a szakipar legújabb vívmányai szerint új aranyozó és könyvkötészeti gépekkel berendezett

könyvkötészeti osztálya

könyv- és hangjegy bekötéseket olcsó árban vállal és különösen díszmunkák elkészítésében remekel.

Pontosság

Diszkrét léte

Tartós munka

Aradi nyomda

Arad, Széchenyi utca 12. szám alatt

Telefon: 1234

utányos áron és feltételek mellett

eladó:

egy Magyar államvasutak gépgyára által
1892-ik évben készült és csak rövid ideig
használt

6 lóerejű - szalmatüzelésű

cséplő-készlet,

továbbá több teljesen jókarban lévő és azon-
nal üzembe hozható

cséplő-szekrények.

Bővebb felvilágosításokkal szívesen szolgál

POLLÁK GYULA és FIA cég

mezőgazdasági gépraktára

ARAD, József főherceg-út 11. szám.

Csődtömeg eladási hirdetmény.

Vb. Krönberger Mór aradi községi Lőrkereskedő, állandó csődválasztmányának 2. sz. határozata folytán közhírré teszem, hogy a csődleltár 1899. t. a. 203-305. t. a. összeirt bóraktárát és szakszkelelekből álló 1829 kor. sz. III. beszerzési kor. 03 fill. becsértékű áruraktár, továbbá a csődtömeg 203-342. t. a. összeirt 1169 kor. beszerzési 222 kor. 20 fill. becsértékű ványológép, pénzszekrény, üzleti berendezési és felszerelési tárgyak ajánlati verseny útján eladatnak. Felhívom a venni szándékozókat, hogy az áruraktár és berendezésre külön-külön avagy együttesen írásbeli ajánlatokat 1900. évi július hó 30-ik napjának délelőtt 9 órájáig a fentebb elírt csődtömeg gondnok irodájába (Arad, Templom-utca

11. sz.) nyujtsák be. Bánatpénzül a leltári becsérték 10%-a csatolandó az ajánlatokhoz.

A beérkezett ajánlatok fölött a csődválasztmány 1900. évi július hó 30-án d. e. 9 órakor dr. Mittler Izidor választmányi elnök ügyvédi irodájában (Arad, Atzél Péter-utca 3. sz.) tartandó ülésen fog határozni, jogában állván a versenyt szóbelileg is folytatni, esetleg egy ajánlatot sem elfogadni és az ingóságoknak más módon való értékesítését elhatározni.

A vételár az ajánlat elfogadásától számított 3 nap alatt tömeggondnok kezéhez készpénzben lefizetendő, ellenkező esetben az ingóságok vevő kárára és veszélyére újból fognak eladatni. A választmány sem az áruk mennyiségeért, sem minőségeért szavatosságot nem vállal.

Közadós üzlethelyiségének vevő által leendő esetleges használata külön megállapodás tárgyát fogja képezni.

A vétellel kapcsolatos illeték és nyugtabélyeg vevőt terheli. A csődleltár alólírt tömeggondnok irodájában megtekinthető, hol is az ajánlattevők az áruraktár megtekintése céljából jelentkezhetnek.

Arad, 1900. évi július hó 16-án.

Dr. Szalay Károly,

ügyvéd

vb. Krönberger Mór csődtömeggondnok

2116

69—1900. végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az aradi, budapesti, temesvári, szegedi és bécsi kir. járásbíróóságok és törvényszékek által különféle számú végzéseik következtében, ügyvédek által képviselt Lengyel Lőrincz, Rabel Ferencz, dr. Füredi Mór, Victória takarékszövetkezési, Váradi L. tulajdonosi és Goldschmidt, Koval testvérek, Kányves Kálmán, Zserdik Rigóbert, Assael H. és fia Prommer Móritz, végrehajthatók javára Csokonay Árpád ellen különböző összeg erejéig foganatosított végrehajtások után le- és felülfoglalt 734 kor. becsült különféle házi butorok és egyéb ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a m.-radnai

kir. bíróság V. 1/900. és 1000. számú végzése folytán 1900. kor. 46 fill. tőke s jár. erejéig Csokonay Árpád m.-radnai lakosán leendő eszközzésére 1900. évi július 18-ik napjának délelőtt 9 óráig határidőül kitűzték és alább leírni szándékozok oly megállapítással hivatalos meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 102. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverésen 1881. évi LX. t. cz. 120. §-a értelmében ezek javára is el fognak adatni.

Kelt M.-Radnán, 1900. évi július hó 29-én.

Smikál János,

kir. bir. végrehajtó.

2115

A női szépség emelésére, tökéletesítésére s fenntartására a legkímélőbb, teljesen ártalmatlan, vagyis tisztázó és zsírintes készítmény a

Margit-Créme.

Rövid idő alatt szüntet szeplőt, májfoltot, pattanást, bőrrákát (mitesszer) és minden más bőrbaját. Kismintja a ráncokat és himlőhelyeket, még koros egyéneknek is ódzkos arczszínt kölcsönöz.

Hamiltásoktól óvakodjunk. Vannak értéktelen utánzatok és hamiltások, melyek a lehetőségig hasonló alakban, kiállításban és árban kerülnek forgalomba, sőt a használati utasítás és hirdetési szöveg is az enyémnek fogalomba. Az ilyen utánzatoktól tessék óvakodni és csakis oly készítményeket venni, melyek oziméros védjeggyel vannak lezárva. — A kir. kereskedelmi miniszterium által 4960. sz. alatt a kir. miniszterium által 41.104. sz. védjegytörvények által ajánlatnak. Felhívom a venni szándékozókat, hogy az áruraktár és berendezésre külön-külön avagy együttesen írásbeli ajánlatokat 1900. évi július hó 30-ik napjának délelőtt 9 órájáig a fentebb elírt csődtömeg gondnok irodájába (Arad, Templom-utca

szépség m. kir. chem. állomás vizsgálatai igaz, tehát egy fél liter 50 kr., nagy 1 liter 50 krajczár.

HANGSZEREK

gyári áron és előnyös fizetési feltételek mellett kaphatók

KRISPIN JÓZSEF

hangszer-raktárában

(Alapított 1850.) Aradon, Deák Ferencz-utca 28.

Ugymint hosszú és rövid zongora, Mignon, Pianino, Harmonium, hegedű, gordonka, nagybőgő, fuvola, clarinet, hurok és vonók AA zongorák a következő gyárakból: Bösendorfer, Ehrbár, Schweighofer, Productiv-Genossenschaft, Hoffmann, Dörr, Stelzhammer, Stingl, Proksch, Pokorny, Koch és Korsélt, Thék, Petroi, Partárt, Beregszászy, Sponnagel, Magrini, Lindholm, Werhel, Kern „Lira.“

2114

Kölcsöndij havonként 8 koronától 20 koronáig.